

„Definice šílenství je dělat stejnou věc znovu
a znovu a očekávat jiné výsledky.“

Albert Einstein

(14. 3. 1879 Německo – 18. 4. 1955 USA)

Fakta • Reportáže • Kultura • Sport • Názory • Komentáře • Příroda • Historie • Rozhovory

Stanovisko rady Las Vegas nad Lesy:

Kasinový ráj a hazard se zdravím

Takový je americký sen obyvatel sídliště Las Rohožník

4 | **Oko** uvádí na pravou míru

4-5 | **Školství a vzdělávání**

6 | **Hazard**

7 | **Neomarxisté**

8-9 | **Chovatelé**

10-13 | **Referendum a zdravotní středisko**

13 | **Názory občanů**

14-15 | **Doprava**

16 | **Skautské putování**

16 | **Korektní pohádka**

17 | **Komentáře**

17 | **Z radnice a zastupitelstva**

18-19 | **Záhady, tajemno, víra**

19 | **Cenzura**

JSME VAŠI SOUSEDÉ A PATRIOTI, BEREME SI MĚSTO ZPĚT!

inzerce

OBEDIENCE O PRÁZDNINÁCH
PRO ZAČÁTEČNÍKY
s Martinou Zajptovou

www.psisko-ob.webnode.cz

PS ŠKO

tel. 602 328 534

Svoboda Traktor Klub a Spolek OKO pořádají

v sobotu 21. července 2018

1. Veterán Párty 2018

k příležitosti 10. výročí založení Svoboda Traktor Klub

Součástí programu bude vernisáž malířky magického realismu Lucie Nielsen.

Újezd nad Lesy - Galerie Kollmanka - 13:00 hodin

OKO SPOLEK

Chápou, že fakticky likvidují zdravotnictví?

Strany TOP 09, Pro Prahu, Soukromníci, ČSSD a Otevřený Újezd pokračují v politice zlikvidování zdravotnictví v Újezdě nad Lesy,

resp. jejich představitelé Čechová, Mergl, Jenšovská, Jeníček, Slezák, Hartman, Roušar a Fábera. Posledně jmenovaný místostarosta z OÚ dokonce nedávno pro ČRo prohlásil: „My nechcem, aby to (rozuměj zdravotní středisko Rohožník - ZSR) tam zůstalo. My chceme novou polikliniku.“

Kdo si přečte Stanovisko Rady MČ Praha 21 k otevřenému dopisu P. Duchka v červnovém ÚZ bod č. 1., musí nabyt dojmu, že „většina lékařů jedná s ÚMČ Praha 21 o možnosti stěhování do nové polikliniky na Blatově“. Pokud si ale přečtete prohlášení lékařů v tomto magazínu, zjistíte, že ve skutečnosti se lékaři do tovární budovy na Blatově stěhovat nehodlají.

Tím jsou nejlépe vyvráceny lživé a manipulativní informace, které výše uvedení členové koalice šíří v ÚZ.

Situace je ovšem více než vážná, protože tito lidé Vám téměř rok zatajují, že drtivá většina lékařů ze ZSR nechce, a pokud jej bude muset opustit, rozhodně to nebude na polikliniku Blatov. Tím ale fakticky dojde k likvidaci zdravotnictví v Újezdě tak, jak jej momentálně známe.

Radnice občanům totiž zatajuje, že každý lékař je licenčně spojen se zdravotními pojišťovnami. Pokud se ale rozhodne odejít mimo Újezd,

jak se už v jednom případě stalo, vezme si licenci s sebou. To v praxi znamená, že jej v Újezdě nemůže nahradit jiný lékař. Je to již, milí čtenáři, srozumitelné?

Jsme svědky neuvěřitelně nezodpovědné politiky především starostky a radního Jeníčka (Soukromníci), který je sám lékař, má zdravotnictví v gesci a tuto praxi pojišťoven velmi dobře zná.

My jsme radnicí označováni za rozdmýchávače nenávistných kampaní, křiklouny atd. Ano, křičíme, neboť chceme udržet lékaře ve ZSR. Protože pokud padne, padne i jakákoliv forma polikliniky na Blatově. Bojujeme ve skutečnosti jak za obyvatele Rohožníku, tak i Blatova. Copak to stále není dostatečně jasné?

A že vedení radnice vůbec neví, co se v újezdském zdravotnictví děje a navíc je plné cynismu, lze vidět na ulicích. V nich se objevili hnědé směrovky, ukazující cestu do střediska. Do toho střediska, které se bez směrovek obešlo skoro 25 let a které chce tatáž radnice zavřít.

Přípravný výbor za vyhlášení referenda
P. Duchek, L. Nielsen, J. Lameš,
J. Jacek, J. Veselý

Milí čtenáři,

tak nám konečně skončila výstavba kanalizace a dokonce o pár dní dřív. Radost máme, ale přesto nikdo nevolá: „Sláva!“ Spíše slyšíme: „To je dost!“ To mě přivedlo k myšlenkám, jak se u nás staví a zachází s vodou.

Stavba totiž měla začít už v roce 2010, ale blížily se volby a volič by k urnám skákal přes výkopy. Spěchat nebylo záhodno. Na prosincovém zastupitelstvu pak nový starosta Roušar oznámil, že stavba začne 18. ledna 2011. Toto datum ještě uvedl i ve zpravodaji 1/11. Ale také nezačala. Něco se zadrhlo na magistrátu. Nemá cenu psát, co to bylo, stačí vědět, že oficiální verze se liší od té neoficiální. K zahájení stavby nakonec došlo až v červenci. Plánovaný čas výstavby byl 2 roky a proinvestovat se mělo 180 mil.

Jenomže položení kanalizace v délce cca 3 km trvalo těžko uvěřitelných 7 let. Tempo výstavby tak bylo pohodových 1,17 m za jeden den. Takové tempo bych asi zvládl sám, určitě pracovní četa úřadu. Ale bez 180 mil. A to samozřejmě nebyla cena ani zdaleka konečná, protože magistrát investici dávkoval.

Škoda také, že během tolika let se nikdo z vedení MČ nezasloužil o snížení hlavní silnice. Proč takové věci dělat najednou, že?

Co je ale ještě více s podivem, že Újezd měl po celou dobu výstavby svého místostarostu Slezáka (ČSSD) na magistrátu a dlouhou dobu i ve vysoké funkci. Bud' ale věc neuměl urychlit, nebo jako politik patří k systému, který má k péči řádného hospodáře hodně daleko. Protože ať mi nikdo neříká, že by doma na dohledání kanalizace taky čekal 7 let a navyšování domluvené výše investice by ze svého proplácel bez mrknutí oka.

Zcela legitimní je pak povzdech občanů, že největší škodnou jsou politici a otázka, k čemu je vlastně potřebujeme?

S kanalizací souvisí také dunící víka kanálů na Blatově a opět zejména jednoho před čínskou restaurací. Krátce po výstavbě jsem nejen na jeho detonace úřad už jednou upozornil a musím uznat, že hlomoz se značně snížil. Tak snad se tak stane i nyní.

Neuralgickým bodem kanalizace ale zůstává chybějící dešťová kanalizace, efektivní zadržování vody a její nedostatek vůbec. Je to teď téma. Chceme se pořád koupat a zalévat, ale neumíme každý litr vody využít vícekrát. Možná je i načase vybudovat hlubokou obecní studnu pro případ nouze. Protože až voda dojde, za týden už nám bude všechno jedno.

Každopádně člověk je pošetilý druh. Vymyslí bomby na zničení všeho, ale nevymyslí nic na využívání vody, která pokrývá 70 % Země.

Pošetilé hospodaření s vodou lze vidět i v okolí Blatovského potoka. Prameniště je neznámé, v polích kolem samá meliorace. Z dotací vybudovaný mokřad však mokřadem vskutku není. Protože když neprší, voda korytem potoka neteče. A každý řádný sedlák ví, že dobrý mokřad funguje právě opačně. Tedy když neprší, vodu upouští. Když prší, naopak ji zadržuje.

Ale vzpomínám na svého strýce s tetou. Měli les, pole, rybník, dobytek, slepice atd. Takový malý grunt. Na polích býval jetel, ale také řepa, která potřebuje hlouběji zkyplenou půdu. Orba byla hlubší než dnes, a to i na polích JZD. Vůbec se mi zdá, že kdysi byla všude na polích prováděna hluboká orba. Plodiny se střídaly a využíval se hnůj. To vše pomáhalo udržet vodu v půdě. Ti z vás, kteří jste jezdili ještě v 90. letech Rohožnickou v poli mezi sídlištěm a mateřskou školou na křižovatce, pamatujete na tu obrovskou hromadu hnoje, který byl v poli? Jenomže je divná doba. Honíme výnosy, „milujeme“ řepku s kukuřicí a čekáme na dotace. Ale možná tomu jen nerozumím.

Asi si říkáte, proč nezmiňuji nic o kauze zdravotního střediska. Je to jednoduché. V tomto vydání je k ní hodně informací na jiných stránkách. Ale jedna informace je natolik nová, že se už do žádného článku nevešla. Tak tedy. Spor je nyní u NSS a MČ navrhla, aby NSS naši podanou kasační stížnost zamítli. Pokud by se jí ale NSS zabýval, MČ odkazuje na své odmítavé stanovisko zaslané dříve Městskému soudu v Praze. MČ prostě referendum nechce ani projednat, natož vyhlásit.

Náš postoj je ale stále stejný. Dovedeme si představit lékaře i na Blatově, ale nerozumíme krokům MČ - dlouho utajovaný plán s přesunem policie, v návrzích studie nejsou žádné nové odbornosti, samotné malůvky vypadají spíše jako zastírací manévry, postrádáme předložení návratnosti investic do budovy Ideal Luxu atd. Šuškanou se dozvídáme o předvolebním snažení některých místních politiků na magistrátu stran polikliniky na Blatově atd. Zase ti politici...

No a já osobně bych si dovedl představit například i prodej budovy střediska lékařům, nebo jako vyvažující alternativu k zachování střediska na Rohožníku otevření inovativní ZŠ v budově Ideal Lux. Investice do vzdělání je myslím dlouhodobě nejlepší, ale není zase tak hned vidět. Tu více ocení spíše až další generace. Takže nic zajímavého pro politiky. Ale to vše je

na veřejnou debatu a ta pod současným vedením radnice nehrozí.

Přeji vám tedy i tentokrát dobré čtení magazínu a navíc pěkné prázdniny a dovolené. A hlavně, ať se vrátíte odpočatí a zdraví, protože na mnohé z vás bude čekat „blázinec“ se zahájením školního roku a na všechny předvlební „šílenství“.

S úctou

Petr Duchek

MAGAZÍN OKO

Vydává: Spolek OKO, IČ 03973115
Hodkovská 2558, Praha 9, 190 16

Webové stránky:

<http://www.spolekoko.cz/>

Facebook: <https://www.facebook.com/spolekoko.cz>

Bankovní spojení: 2200826164/2010

Povolení: registrace MK ČR E 22128.

Periodicita: čtvrtletník

REDAKCE ČASOPISU

Šéfredaktor: Petr Duchek

Redakční rada: Jan Jacek, Jiří Lameš, Jan Veselý

Jazyková korektura:

Jana Kudláčková

E-mail: redakce@spolekoko.cz

Telefonní spojení:

602 270 253 – Petr Duchek
608 340 777 – Jan Veselý

Vytiskla: tiskárna BETIS spol. s r.o.

Grafická úprava: Petr Duchek

Cena: zdarma do schránky

Náklad: 3700 ks

Na vydání se podíleli (aktivně i pasivně):

Anna Brettschneiderová,
Mgr. Jakub Černý, Petr Duchek,
RNDr. Kamil Červenka, Jan Jacek,
Pavel Kábrt, Jarmila Kotková,
Vladka Králová, Ing. Jiří Lameš,
Mgr. et Mgr. Jana Kudláčková,
Mgr., cand. psych. Lucie Nielsen,
Martina Pokorná, Jitka Šerkopová,
Kristýna Nová, Ing. Jan Veselý

Otištěné články nemusí vždy vyjadřovat názor vydavatele, ani redakce. Za obsah článku ručí jeho autor. Texty nebo jeho části včetně obrazového materiálu mohou být přetiskovány pouze se svolením redakce.

Časopis není nikterak financován z veřejného rozpočtu a nemá žádnou spojitost s ÚMČ Praha 21. Otištění příspěvků proto nelze nárokovat. O zveřejnění příspěvků rozhoduje redakční rada a šéfredaktor.

Toto číslo vychází 13. 6. 2018
Uzávěrka příštího čísla je 11. 9. 2018.

— inzerce —

SMĽUVNÍ CENY

AUTODOPRAVA

Milan Petružálek - mobil:

www.sute-pisky.cz

603 242 142

- ✓ odvoz kontejnery
- ✓ sutě, odpad, pisky
- ✓ recykláty, tříděná zemina
- ✓ přeprava materiálu
- ✓ multikára, Avia, Iveco, Tatra
- ✓ zemní - výkopové práce, demolice

Milí čtenáři! V této rubrice jste byli od 6. do 10. čísla zvyklí číst naši reakci na klamavá tvrzení újezdských radních. Ti za celou dobu ani v jednom případě neiniciovali za naše slova předvolání na přestupkovou komisi, nepodali na nás trestní oznámení, nepožadovali otištění dementi. Z toho usuzujeme, že si jsou dobře vědomi, že poznaná pravda v popisovaných kauzách byla vždy na naší straně.

Zapojte se tedy znovu aktivně do poznávání pravdy, která nemusí být vždy jenom černá, nebo bílá, ale i třeba více černá, nebo více bílá. Nikdo není dokonalý. Přesto je směr pravdy nebo lži i z odstínu šedi rozpoznatelný.

Klam přichází kdoví odkud - MZŠ

Od 11. čísla se snažíme vyvrátit klam, jehož zdroj neznáme, ale domníváme se, že za ním stojí mylná institucionální představa mocných o nedotknutelnosti školy i politického vedení na radnici. Podstatou tohoto klamu je naše údajné letité kritizování učení a rypání do ZŠ, aniž říkáme, jak lépe učit a zlepšit prostředí školy, čímž škole údajně moc ubližujeme. My si naopak myslíme, že naše zveřejňování vede k názorovému tříbení i svobodnému informování a je jedinou pojistkou před ohlupováním, klamáním a zametáním pod koberec.

Vminulém čísle jsme zrekapitulovali naše „školní prohršky“, skutky a snahy v roce 2016, a tak je před námi zdivočelý rok 2017.

2017

Seznamovali jsme veřejnost s nerovným bojem prosazující změny v MZŠ učitelkou Romanou Howe, která ve škole spustila projekt se školním časopisem.

Vytrvale jsme požadovali, aby škola vysvětlila, proč bylo v roce 2016 vydávání školního časopisu tzv. „pozastaveno“ (dodnes nevychází – což ovšem establishment školy za cenzuru a špatné klima ve škole nepovažuje).

Když škola po roce uvolnila utajovanou pracovní verzi třetího čísla časopisu, která měla být neotisknutelná a způsobila zastavení vydávání, zveřejnění vyvolalo hlavně rozpaky nad pedagogickou tvrdostí. Kdo čekal nějakou senzaci a pádný důkaz o všemožné pokleslé práci učitelky Howe, byl notně zklamán. Vytýkání nedostatků působilo malicherně až infantilně. Chyběl vzdělanostní nadhled, moudrost pochopení i ochota přijmout fakt, že svět kolem školy se změnil. Člověk se nemohl zbavit pocitu nedůtklivého vosího bzučení.

Navíc se ukázalo, že škola se nikdy nepokusila vytvořit jakákoliv pravidla pro vydávání časopisu, s žádným poradním orgánem v tomto směru nic nepřipravila, nic nekonzultovala. Za takových podmínek bylo zcela přirozené, že časopis postupně nabral svobodný směr a dřív nebo později se musel stát pro spíše konzervativní školu přítěží, jakmile žáci získali důvěru ve svobodné vyjadřování s použitím kritického myšlení. S tímto chvályhodným trendem ale musela škola počítat a ten je také zcela zřetelný při porovnání jednotlivých čísel časopisu. Avšak místo toho, aby jej podpořila a využila studentskou otevřenost a upřímnost i pro vlastní poznání a sebereflexi, začala se chovat jako zásahová jednotka potlačující projevy svobody, která na dětské redaktory předem nastražila past.

Z vlastní odpovědnosti i manažerského selhání při realizaci tohoto projektu se však vyvíjela tak, že celý problém hodila na cíl nejsnadnější, totiž učitelku Howe.

Navázali jsme proto spolupráci s časopisem Respekt a otiskli rozhovor o obrovských těžkostech s prolomením zaběhnutého systému vzdělávání v naší ZŠ s paní učitelkou Howe, jednou žákyní a žáky i vedením inovativní a vzorové školy v Chrudimi, kde se učí už dávno jinak.

Mezi širokou veřejností jsme i díky popsáním dějům dostali informaci o potlačování kritického myšlení v ZŠ.

Upozornili jsme také na selhání školské rady, která pí učitelku Howe nikdy nevyzvala k vysvětlení situace ve škole, zatímco servilně naslouchala představitelům starých pořádků. Situace připomněla doby dávno rudě minulé. Stejně tak jsme upozornili i na jisté zaspání Komise výchovy a vzdělávání (KVV), která sice po roce pí učitelku vyslechla, ale až po naší medializaci a v době, kdy již své působení v ZŠ končila.

Informovali jsme veřejnost o rozporu mezi obhajobám úrovně především II. st. školy starostkou mající školství v gesci a působící ve všech možných orgánech vztahujících se ke škole, když převedla svoji dceru na II. stupni do jiné školy místo do paralelní třídy s tím, že se nepovedl jeden celý ročník. Už jenom to bylo alarmující a vyvracelo tvrzení starostky, že celý II. stupeň je v pořádku.

A když přesun dětí na jinou školu zvolila i předsedkyně KVV pí Šmatláková, vyvolalo to ještě více otázek o dění na II. stupni, neboť právě obě dámy měly nejvíce informací, ale širokou rodičovskou obec o pravém stavu věcí neinformovaly.

Ptali jsme se na rozpor v tvrzení pí Šmatlákové na Facebooku a starostky Čechové na jednání zastupitelstva, pokud šlo o pozvání pí Howe na KVV, neb jej každá popisovala jinak. Z nepřijemné důkazní konfrontace první vybrusila tak, že se nechce pouštět do politických debat a druhá sebevědomě prohlásila, že si na nic nepamatuje. Krásný důkaz toho, že obě dámy ve skutečnosti nikdy neprošly svobodným vzděláváním, a proto zvolily kamuflování.

Uspořádali jsme obsáhlou přednášku s diskusí zaměřenou na srovnání inovativních škol v ČR. Hostem byl pan Feřtek z EDUinu.

Informovali jsme o zásadních změnách v předškolním vzdělávání.

Začali jsme publikovat články o možnosti rozdělení kolosu základní školy na tradiční a inovativní.

Uspořádali jsme další osvětovou přednášku zaměřenou na svobodné vzdělávání a respektování. Tentokrát byl hostem pan Tomáš Urza ze Svobody Učení.

Jako pozorovatelé jsme byli u květnové „vzpoury“ rodičů na fotbalovém hřišti. Medializovali jsme jejich prohlášení ohledně rozpadajícího se učitelského sboru, nespokojenosti s atmosférou na 1. stupni a manažerského selhání ředitelky ZŠ s požadavkem na její odvolání z funkce.

Následně jsme čtenáře informovali o petici za řešení nervózní situace v ZŠ, která obsahovala okamžité a dlouhodobé požadavky. Kritizován byl například přístup ředitelky k pedagogickému sboru a bylo požadováno prověření jejich schopností manažersky a lidsky řídit ZŠ, včetně prověření, zda pro výkon funkce splňuje stanovené právní předpisy.

Neskrývali jsme v článku rozčarování nad kroky spolku SPRDUS, který je personálně shodný se členy petičního výboru, ale po letním nabytí právního statusu se přestal k petici hlásit. Tedy vyvolaný humbuk za odvolání ředitelky jakoby mávnutím proutku nebyl. Tento odklon spolek dodnes minimálně petentům nevysvětlil.

Možná proto dopadlo neslavně jeho nábořování rodičů přes školní rozhlas při třídních schůzkách (což mnozí rodiče přirovnávali k náboru do pionýra) a stejně tak i placení příspěvků členů spolku (v podstatě s nulovým nárůstem za celý školní rok). Bylo zjevné, že marketéři tohoto projektu se ještě mají hodně co učit. Otázkou nyní je, kolik rodičů vlastně spolek vůbec zastupuje?

Upozornili jsme i na možné politické pozadí spolku, což ale spolek odmítl. Nicméně jeden z prvních členů přijatých do spolku byla starostka, která ovšem předtím označila v ÚZ petici za zbytečný cirkus (přestože svoji dceru dala do jiné školy). Spolek dnes usiluje o pozici ve školské radě a na základě právě politického usnesení rady MČ (RMČ72/1274/18) předseda KVV (Tomáš Grünwald). Zařazením do oficiálních struktur se však stal méně čitelný, leč vytváří jakousi činnost, kterou popisuje například v ÚZ a na svých webových stránkách, ovšem o nějaké partnerské komunikaci ve škole/ou si stále může nechat jen zdát. Bohužel uběhl další jeden rok...

Zda se dočkáme i překvapení v podobě účasti členů spolku na kandidátní listině do podzimních

— inzerce —

ZÁMEČNICKÁ POHOTOVOSTNÍ SLUŽBA NON-STOP

Otevření zabouchnutých
a zamčených dveří bytů, aut, trezorů

Tel.: 776 422 227

voleb, ukáže čas. Nicméně jak se postupně stával více a více korektním, sehrál i negativní roli při našem usilování o zveřejnění výsledků SCIO průzkumu v ZŠ.

Kompletní výsledky SCIO průzkumu se nám však po několika měsících dohadování nakonec podařilo zveřejnit i přes nesouhlas spolku SPRDUS. Tím jsme otevřeli rodičům možnost seznámit se s děním ve škole i na vědecké bázi. Avšak hysterické obavy

všech možných odborníků různých úrovní a přemoudřelých odmítačů otevřenosti, že se po zveřejnění spustí kdovíco, se ukázaly jako liché.

Nedobré výsledky průzkumu byly následně potvrzeny i při jejich vědecké prezentaci. Trapně proto působilo tvrzení představitelů školy, že průzkum je neobjektivní snůškou názorů, při jejichž vytváření rodiče podvádějí.

Domnívám se, že lidé s takovými názory nemají

ve školství co pohledávat, možnost působit na děti by jim měla být odepřena.

No a na závěr musíme opět konstatovat, že ani v tomto divokém roce nenacházíme v našich aktivitách nic, čím bychom škole působili nějakou škodu. Vyjma té, kde medializací vymetáme nešvary dospělých a stojíme na straně svobodného vzdělávání dětí.

Petr Duchek

Jenom ředitelský „plagiát“?

V květnovém zpravodaji vyšel článek od naší ředitelky ZŠ o multikulturním projektu EDISON (viz foto). Minimálně celá jeho druhá polovina je doslova opsána z webových stránek neziskové studentské organizace AIESEC (viz foto). Musím říci, že mne nedostatek originality paní ředitelky překvapil.

Avšak co stojí za povšimnutí je, že loni dala od projektu ruce pryč ministryně školství. Projekt je bezpochyby multikulturní výchovou a má otvírat dětem tzv. oči.

V poslanecké sněmovně byla pí ministryně interpelována s dotazem, že děti jsou ovlivňovány bez vědomí rodičů zástupci muslimských zemí, kteří je seznamují s islámem. To pí ministryně okomentovala tak, že projekt nemá nic společného s MŠMT a vede ke zlepšování konverzačních dovedností v anglickém jazyce. Asi proto je zaměřen i na mateřské školy. Je však s podivem, že otevírá dveře neziskové organizaci v působení formou hravé a zážitkové manipulace na děti.

Kladu si otázku, proč je nutné dětem vysvětlovat na školní půdě tímto způsobem multikulturalismus? Proč jim mají být otvírány oči takto jednostranně? Nebo si někdo myslí, že stážista bude prezentovat i negativa o místě, odkud pochází?

Za svůj život jsem se kamarádil a kamarádím s Černochoy, Čiňany, Vietnamci, Kyrgyzy,

Rusy, Ukrajinci, Dominikánci, Němci, cikány, Italy atd. Ale takové projekty jsem k tomu nikdy nepotřeboval. Vysloveně na nervy mi lezly projekty socialistických družeb, protože nebyly na bázi spontánnosti a dobrovolnosti, ale vnucovaného vymývání mozků.

Zamyšlím se i nad často diskutovaným očkováním stážistů. Neočkované dítě se dnes jen tak nedostane do školských zařízení, ale jak je to se stážisty? Asi dvojitý metr.

Podle všeho se i zdá, že učitel při prezentaci nemůže být aktivní a sdělovat dětem vyvažující informace. Tak snad až později? Může ale určitě umravnit žáka, aby nekladl nevhodné otázky. Donedávna byl tedy postoj MŠMT takový, že na projekt nedává záštitu a i dnes je otázkou, jak moc je v souladu se vzděláváním o multikulturalismu, jak zapadá do vzdělávacích plánů. Na triku jej dle všeho mají ředitelé škol. Případné stížnosti rodičů u zřizovatele budou pak výzvou pro celé zastupitelstvo, které se stížností bude muset zabývat. A to by i u nás byla jistě zajímavá debata.

Jsou ale školy, které tento „multikulti“ projekt odmítly a rodiče se sami nabídli, že podají informace ze světa. Většinou když strávili v cizině roky.

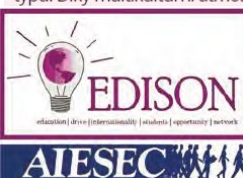
Ovšem před námi je možná další projekt od OPU (Organizace pro pomoc uprchlíkům) - Jsme lidé jedné země...

Petr Duchek

Pomozte projektu EDISON

Masarykova ZŠ se na podzim připojí k projektu EDISON (Education, Drive, Internacionalita, Students, Opportunity, Network), zajišťovaný mezinárodní studentskou organizací AIESEC. V termínu 23. 9. - 30. 9. 2018 naši školu navštíví cca 6-8 vysokoškolských studentů (18-25 let) z různých zemí světa (mimo EU). Mladí lidé formou „školy hrou“ seznámí děti se svojí rodnou zemí, aktivně je zapojí do her, anglické konverzace a zprostředkují českým dětem intenzivní zkušenost se zahraničím.

Rádi bychom požádali o pomoc s ubytováním studentů v rodinách dětí ZŠ (bez stravy) v uvedeném termínu. Nabídky zasílejte na email masarykova@zspolesna.cz, předmět: EDISON. Projekt EDISON spojuje mladé lidi odlišných kultur a národností, aby se seznámili se zvyky, tradicemi a situací v jiných zemích a stali se tak generací, která prolomí prohlubující se mezikulturní bariéru. Vizi projektu je tolerance a příznivé společné soužití české společnosti s různými kulturami a národy, a to na základě jejich porozumění a omezení předsudků a stereotypů. Díky multikulturní atmosféře, vyvolané zahraničními stážisty, oživuje výuku a zvyšuje zájem o studium mezi žáky a studenty a učí je nebát se odlišného.

Alena Sochůrková,
ředitelka školy

Projekt EDISON spojuje mladé lidi odlišných kultur a národností, aby se seznámili se zvyky, tradicemi a situací v jiných zemích a stali se tak generací, která prolomí prohlubující se mezikulturní bariéru.

Vizi projektu je tolerance a příznivé společné soužití české společnosti s různými kulturami a národy, a to na základě jejich porozumění a omezení předsudků a stereotypů. Díky multikulturní atmosféře, vyvolané zahraničními stážisty, oživuje výuku a zvyšuje zájem o studium mezi žáky a studenty a učí je nebát se odlišného.

Alternativní základní škola

Již dlouhou dobu mluvím o potřebě inovativní školy. V souvislosti s budovou Ideal Lux jsem v minulém zpravodaji znovu zmínil možnost využití této budovy pro „konkurenční“ školu k té tradiční. Stávající škola, ať se bude snažit sebevíc, stále bude v systému mocenského, resp. státního školství, které má počáteční kořeny ve vojenských doktrínách před mnoha a mnoha lety. Ty se však vymítit hned tak nepodaří. Má to ale i jednu výhodu.

Jako každá forma vojenská kompanie, rozumí podvědomě jedné věci. A tím je tlak. S tlakem vnitřním se vždycky nějak vypořádá, s tlakem vnějším je to horší. Kantoři z tradiční školy asi těžko vezmou ukazovátka a půjdou si to vyřídit se svobodnými průvodci v alternativní škole, když obě školy začnou být rodiči a dětmi srovnávány. Spíše naopak. Po počátečním kritizování, odmítání a zesměšňování přijde nakonec na řadu chtěné tříbení. To nakonec dovede každého zúčastněného k svobodnému výběru školy dle svého uvážení, podle možností a způsobu práce obou škol.

Měnit ale letitými doktrínami svázané, starými schémata roky zažité, je jako

pokus oživovat uschlou meruňku. Možná se po čase vzpamatuje, ale všechno má své hranice, přes které se nedá dostat. Meruňka pořád zůstane meruňkou.

Alternativní škole bude naopak mnohem bližší řešit otázky, které se čím dál více objevují. Například, zda je nutné dělat domácí úkoly, či nikoliv. Zda jsou vymahatelné, nebo zda je jejich vymáhání naopak nezákonné. Škola bude mnohem snadněji prolínat ročníky, čímž přirozeně potlačí segregaci. Bude více dbát na individualitu každého stvoření než na jednotné (pozůstatky prušáckého vzdělávacího systému) formování. Vzdělávání bude více hrou, které není nikdy dost, namísto povinné vzdělávací nudy.

Možná jste zažili, že v tradiční škole po počátečním nadšení vám váš prvňáček položil třeba už po měsíci otázku, kdy už do té školy nebude muset chodit. To ale s největší pravděpodobností nebyla vada na práci paní učitelky, nýbrž vada v tradičním vzdělávacím systému. Nestíhá tempo doby.

Pozorujeme i jev, kdy mnoha dětem z tradičních škol je diagnostikováno ADHD. Je to už pomalu takový standard. Následně tyto „lumpové“ dostanou léky, aby ve škole ve skutečnosti nedělali problémy. Nikoho ani nenapadne, že stresující traumata ze školních lavic ADHD naopak prohlubují, ne-li dokonce vyvolávají. Vzpomeňte na své dětství. Kolikrát se stalo, že jste

chtěli být tím či oním, kolikrát jste chtěli zkusit to a ono, rozumět tomu i onomu. Vzpomeňte na nekonečně otravnou otázku kladenou dospělým: „Proč?“ A také kolikrát se stalo, že vám okolí (sem patří i rodiče, přesně za potomky vědouce, co bude jejich potomek v dospělosti dělat) řeklo, teď ne, teď tohle. Pak jste se těžko mohli rozvinout podle svých dispozic, ale jen podle vnucených požadavků. To nemá nic společného s dosaženým vzděláním. Jenom možná dnes nejste tím, čím byste ve skutečnosti mohli být, v čem byste byli ještě lepší a spokojenější. Vaše iniciativa

ale byla potlačena, sebeřízení vás nevedlo k získání zkušeností ani k zodpovědnosti. Tvořivost je na okraji (Proč třeba není ve škole více hudební výchovy, praktických dovedností, kreslení apod.? Je fakt nutné tohle všechno dohánět po nepotřebném biflování na kroužcích?). O absenci kritického myšlení už jsme psali několikrát. To jde ale ruku v ruce i se zvědavostí a v případě školního časopisu mohlo rozvíjet schopnost, jak vést rozhovor nejen s učiteli, ale i s vedením školy. Zamáznutí časopisu však vedlo naopak ke strachu cokoliv si s časopisem začínat.

Individuální potřeby a schopnosti dětí jsou různé. Nikdo neví, co bude za 10, 20 let a nikdo proto nemůže přesně vědět, jakým směrem se má školství vydat. O to víc je ale systém unifikačního školství pro většinu dětí ve skutečnosti nevhodný, ba přímo škodlivý. Jestli je však pro nás v Újezdě důležitější cpát miliony do přesunů střediska, policie, úřadu apod. než do vzdělávání vlastních dětí, tak nás příští generace oprávněně označí za největší újezdské hlupáky.

Petr Duchek

Rozvoj hazardu trvá

Sídlíště Rohožník má jediné místo, které lze považovat za jakési centrum sídlíště, a tím je areál bývalé velkoprodeje z dob socialismu. Od té doby se ale zdá, že se příliš nezměnil. Opadávající fasáda, zvlněná a v místech i rozlámaná plocha areálu před vstupy do provozoven apod. Jako by pronájem kasina nikomu příliš nevynášel. Přesto postoj vedení radnice k problematice hazardu v areálu zůstává nepochopitelně ochranný.

Hazardní ráj v České republice byl do nedávna jev natolik unikátní, že se Praze nebo i naší zemi ve světě říkalo Las Vegas Evropy. Nebývala měkká legislativa, snadné obcházení zákonů regulujících hazard, varovné zprávy BIS o prorůstání hazardu do nejvyšších pater politiky a nepochybně i ochota politiků přijímat různé výhody. Zastavení tohoto hazardního klonďaku začalo 11. 4. 2013, kdy Ústavní soud svým nálezem rozhodl o tom, že obec mohla na svém území hazard regulovat. Tedy včetně video terminálů (VLT/IVT) povolo- vaných MFČR, které obce na svém území musely i proti své vůli strpět. Od té chvíle hazardní lobby věděla, že svůj boj za trvale udržitelný rozvoj hazardu v ČR prohrála. Ne však v Újezdě nad Lesy.

se na poslední chvíli o věci přece jen rozhodlo. Referendum vyhlášeno ale nebylo, ani nulová tolerance.

Naděje byly předvolební sliby o řešení hazardu velkými stranami (např. ANO), ale krátce po volbách při koalici dohadování fakticky vyšuměly.

Ovoce protiobčanského rozhodnutí rady „vizionářů“ z roku 2013 však sklízíme stále. Provoz kasina na Rohožníku nedávno přešel z regulace zákona č. 202/1990 pod zákon č. 186/2016, který obsahuje spoustu tzv. adiktologických brzd, chránících hráče, potažmo společnost. Přejít byl ale nárokový a při splnění nenáročných podmínek provozovatelem na vybavení kasina byl městskou částí (dnes faktickým schvalovatelem hazardu na území Prahy 21), de facto nenapadnutelný. Jenomže. Kasino podle nového zákona musí mít minimálně 3 živé hry a 30 automatů, resp. hracích pozic. Takže zatímco v lednu roku 2014 jsme se zlobili, že je v celém Újezdě 24 automatů, nový regulační zákon dovedl naši městskou část k povinnosti strpět na svém území automatů ještě více. A to vše kvůli jednomu podivnému rozhodnutí rady. Je opravdu velmi těžké se ubránit myšlenkám o hlouposti nebo podezření z újatnosti tehdejších radních.

Z uvedených parametrů zákona i plyne, že naše městská část je ve skutečnosti na provoz kasina malá a rada „cpe“ svým obyvatelům něco, co v drtivé většině nechťejí. Proto kasino musí být spádové a stahovat hráče z širokého okolí. Je zajímavé, že v případě kynologů o podobnou spádovost rada zájem nemá. Což je rozhodně lepší propagace, než nálepka místa s kasinem. Ohrožení Újezda ale spočívá v tom, že o jeden automat se zde dělí cca 200 dospělých a 300 všech obyvatel. V jiných zemích se dělí o jeden automat třeba i 20.000 obyvatel. Například ve Francii.

Nicméně stále platí, že o hazardu na svém území rozhodují zastupitelé. Pokud se rozhodnou jít cestou nulové tolerance, neskončí kasino hned, ale až po uběhnutí povolovacích dob k provozu automatů. Druhou možností také

stále zůstává vyhlásit referendum, které je-li platné, má pak stejný účinek. Třetí možností je domluva s provozovatelem.

Není tedy pravdou, že nelze hazard ze soukromých objektů vypudit. Kdyby naši radní šli stejně tvrdě po hazardu, jako jdou po kynologických, kasino by na Rohožníku už dávno neexistovalo. Co by v prostoru bylo dál, MČ příliš neovlivní. Ale představa, že by tak veliký prostor nechal vlastník budovy zahálet, se jeví jako nesmyslná. A zde právě může MČ sehrát i pozitivní roli. Ale to by ve vedení „obce“ museli být lidé, kteří přemýšlejí v zájmu obyvatel.

Není ani pravdou, že se přítomností kasina v dané lokalitě tzv. nic neděje. Je lákadlem pro mladé, seniory v osamění, vede ke snížení cen nemovitostí v okolí, jde o nevyužitý prostor z hlediska občanské vybavenosti atd. Hazard vede také k rozpadu rodin, zdravotním problémům, krádežím, podvodům, sebevraždám i vraždám. Tohle peníze nevyrovňají. Ani mě neuklidňuje, že se něčeho podobného dopustí občan z Květnice, Koloděje, Klánovic apod. a ne z Újezda. Ve skutečnosti je to tak, že je vidět jenom špička ledovce. Copak jste ně-

ném složení radních jako dnes usnesením č. RMČ72/1286/13 tuto možnost odmítla. Tím v Újezdě podpořila trvale udržitelný rozvoj hazardu, zejména na sídlíšti Rohožník. Rada se hájila tím, že by jí chyběly dotační peníze pro sport, kulturu, sociální oblast a spolky (výborný elektorát), které jí magistrát posílá právě z hazardu, pokud v Újezdě automaty jsou. Upozorňovali jsme na to, že jde o pokleslé a krátkozraké vidění, což se následně potvrdilo, když ona podmínka s umístěním automatů v Újezdě padla. V současnosti je jediným přínosem újezdského kasina každoroční oficiální finanční dar v zanedbatelné výši, který MČ dává.

V roce 2014 jsem se snažil vyvolat referendum o nulové toleranci hazardu nebo dosáhnout její vyhlášení zastupitelstvem. Na stránkách www.svobodnyujezd.cz v sekci 21 BEZ HAZARDU najdete k tomuto projednávání návrh na usnesení v obsáhlejší „důvodové zprávě“. Přes tříměsíční mnohé obstrukce, kdy například zařazení bodu o hazardu nebylo ani uvedeno v programu jednání zastupitelstva,

kdy viděli alkoholiky, narkomany, jak chodí po ulici a vykládají, že jsou alkoholiky a narkomany? A pokud ano, většinou už se jedná o jejich poslední stádium. Tedy když je pozdě.

Trvale udržitelný rozvoj hazardu na sídlíšti Rohožník je nesmazatelně ukázkovým příkladem zatemnění mysli politiků penězi. Těch politiků, kteří jsou v posledních letech u vesla. Zbavit se jejich pochybného rozhodnutí však může dnes trvat i roky.

Petr Duchek

Újezd ovládly Kolektory a neomarxisté

Název článku je určitou parafrází názvu článku Zity Kazdové z Otevřeného Újezda (OÚ), který je od svého zveřejnění v roce 2015 uváděn jako nejčtenější článek na vedlejších webových stránkách OÚ. Tedy na „Otevřených novinách“. Nebudu rozebírat, zda je opravdu nejčtenější, protože si nelze nevšimnout, že jak sláma z bot z něho čouhá animozita autorky článku k zastupiteli Z. Růžičkovi. Jeho prvenství se tak jeví spíše jako umělé. Ale dá se na něm ukázat problém škodlivosti dotací, klientelismu i rozmáhajícího se neomarxismu.

Na článek jsem si vzpomněl poté, co se v dubnovém Újezdském zpravodaji rada MČ vyjádřila kriticky k rozdělování peněz firmou Kolektory Praha. Z vyjádření plyne, že v dozorčí radě Kolektorů sedí zastupitel Z. Růžička za 25 tis. měsíčně a naprosto netransparentně rozděluje desetitisícové dotace zájmovým skupinám a spolkům. V minulém roce se mělo jednat o vskutku tučných 430.000,- pro újezdské subjekty, které jsou ideově a personálně propojeny s hnutím ANO.

V tomto obsahově podobném a kritickém duchu byl před lety napsán i v úvodu zmiňovaný článek Z. Kazdové. Na věc se lze ale dívat různě. Tak například.

Ideová, personální a dotační džungle

Pí Kazdová se ráda chlubí, kolik dotačních milionů do Újezda přinesl Újezdský STROM (ÚS), jehož je členkou. Ten je ovšem také ideově i personálně propojen s politickým uskupením. Pro změnu s Otevřeným Újezdem.

Je to ale pak poněkud překrná situace. Obě politická uskupení svým dotačním jednáním a financováním různých akcí vychylují jazýčky politických vah ve svůj prospěch. To by až tolik nevadilo, kdyby tak ovšem činily například z členských příspěvků svých členů apod. a ne z dotačních (de facto veřejných) peněz. Už nyní se proto dá říci, že čím více roztočí dotací, tím více bude pokřivená podzimní volební soutěž, o jejíž rovnosti pak lze úspěšně pochybovat. O té už za pár dní leccos prozradí i doposud důmyslně utajovaná personální a ideová propojení, která se v plné nahotě ukážou po zveřejnění jmen na volebních kandidátkách.

Neprůhledné neziskovky

Samotné dotační přerozdělování je ve své podstatě spíše škodlivé, pokřivuje prostředí, příjemce dotací nevede k samostatnosti, ale k závislosti. Natáhnout ruku je prostě snazší, než hledat způsoby, jak generovat vlastní zdroje financování. Tím si ale pěstujeme stále větší podhoubí pro vznik tisíců neziskovek plných neomarxistů s neprůhledným financováním. Naše republika je v tomto počínání na čele Evropy. Jeho průvodním znakem je i jeden paradox. Když budete chtít zjistit, jak vypadal rozpočet té či oné akce pořádané městskou částí, nebo jaký má plat třeba tajemník úřadu, podáte si žádost a vše se dozvíte. Oboje je přece hrazeno z veřejného rozpočtu a na dotazy máme například zákon o svobodném přístupu k informacím. Ovšem u neziskovek, které pracují s dotacemi ze stejného rozpočtu, se na nic podobného podle žádného zákona ptát nemůžete. Přímou kontrolu nad nakládáním s veřejnými prostředky tak veřejnost bohužel nemá.

Neomarxisté v akci

V tomto kryptosocialistickém rozdělování dotací jsou navíc dlouhodobě podporovány prověřené neziskovky. Tím vznikají umělé určité kasty neomarxistů, kteří pozvolna vstupují do politického klání. Následně pronikají do vedení radnic a o dotacích nakonec samy rozhodují. Tento zhoubný a rozkladný systém funguje ale i u dotací z EU. A proč se mu tak daří? Místo duchovních hodnot máme raději peníze. Tohle pochopil například Muammar Kaddáfí, když prorokoval islamizaci Evropy bez boje. Dobře poznal, že Evropané jsou za pár kaček prodejní, snadno koupitelní, ochotni za mrzký peníz podříznout si větev pod vlastní státností, národní hrdostí apod. A když by někdo takové jednání označil za vlastizradu, vždy se najde dost neomarxistů, kteří takového drzouna označí třeba za xenofoba.

Škodlivé dotace

Zda si však neomarxista svoji hamižnost neuvědomuje, nebo ji naopak umně skrývá, nebo sleduje nějaký cíl, není vždy snadné poznat. Zkusme si ale škodlivost dotací ukázat například u známé kauzy „Prameniště Běchovického potoka“.

V ní byl neoddiskutovatelně porušen zákon na ochranu zemědělské půdy, ale ÚS dělá, že se ho to netýká.

Všichni zúčastnění věděli, že v poli je rozsáhlé meliorační potrubí, které zcela mění odtokové poměry, ale drželi v tomto směru bobříka mlčení a nechtěli se rourami zabývat.

Původní představa, že na pozemcích městské části vznikne mokřad, se nakonec smrškla do trochu hlubší „pesticidové“ louže asi o 13 m².

Místo květnaté louky vůkol je zde plevel a bodláčí.

Více jak 200 tis. na toto pokusnictví ale již bylo z dotací vyčerpáno a ÚS požadoval po magistrátu další peníze. Ty ovšem už na základě doporučení Rady MČ Praha 21 (usnesení DMC68/1192/17) nedostal a hned radě vyčínil, že se musí postarat o udržitelnost revitalizovaného území nivy potoka. Tento zlobný „křik“ je charakteristickým pro lidi z neziskovek závislých na dotacích, které roky přitékaly jak na běžícím pásu.

Příroda si sama poradí

Přítom pokud by existoval skutečný zájem vrátit pozemkům původní charakter, stačilo se nejdříve podívat do starých map z dob, kdy do těchto míst ještě nevkročila noha zemědělcova. Z map zjistíte, že zde původně bývala mokrá louka. Tedy skutečný mokřad bez umělé louže à la rybníček, který je tam dnes. Ten je totiž nejspíše napájen právě z porušené

Nejhezčí část projektu za více jak 200 tis.

zemědělské meliorace, tedy zásahu zemědělců do přírody, která vodu stahuje do jednoho místa. Co se tedy mělo udělat? Bude to znít divně, ale v podstatě nic. Jen pro drobné úpravy terénu vzít kosu, krumpáč a lopatu. A nechat pracovat přírodu, aby napravila, co člověk zničil. Ovšem na to by nebylo možné vytěžit škodlivé dotace, ani se zviditelnit.

Pravda, jediný otazník by visel nad tím, co udělat se starou meliorací. Rozum říká, že alespoň z dolní části pole měla být odstraněna. Ovšem celé je to absurdní ještě z jednoho pohledu a nechce se věřit, že by o něm aktivisté nevěděli. Při výstavbě trasy obchvatu pod hřbitovem je v celé této oblasti naplánováno masivní zalesnění, které odtokové poměry zcela změní. Jen z tohoto důvodu je jasné, že dotace 200 tis. byla zbytečnou investicí, pro ÚS ale byla výbornou marketingovou akcí.

Mimochodem neomarxistické dotační rozhazování postihlo i celkovou investici do polikliniky na Blatově, kdy částka 110 mil. (bez kupování pozemků, které MČ již vlastní) je více než nesmyslná.

A na závěr jedna osobní zkušenost. Spolek Oko roky nedostával žádnou dotaci. Všechno zlé je ale k něčemu dobré. Naučili jsme se i bez dotací pořádat naše akce. A když jsme letos poprvé dostali grant z magistrátu, zjišťujeme, že vlastně tak úplně přesně nevíme, jak s ním správně naložit. Je to prostě něco navíc a na to nejsme zvyklí.

Petr Duchek

Po seči suché louky

Stanovisko Základní kynologické organizace Újezd nad lesy ke sporu s MČ Praha 21

V květnovém zpravodaji vydala MČ Praha 21 stanovisko k naší organizaci. Vzhledem k tomu, že celou problematiku vidíme značně rozdílně, chtěli bychom reagovat a informovat občany o tom, jak to bylo a je z našeho pohledu. Bohužel ve stejném měsíčníku nedostaneme stejný prostor, tak jako dostala rada MČ Praha 21. Naše organizace vždy dostane prostor jen do listárny, která je značně omezena. Proto jsme pro naše vyjádření zvolili tento čtvrtletník. Postupně se vyjádříme ke všem bodům stanoviska rady.

Ad1) Rada tvrdí, že pozemky, které máme v nájmu, využíváme odlišným způsobem, než tomu bylo kdysi. Cvičíme prý služební a bojová plemena a výcvik je doprovázený ohromným hlukem a hlasitými povely. Odhlédneme od toho, že pojem bojové plemeno neexistuje - pokud se ale rada domnívá, že výcvikem podporujeme nezákonné psí zápasy, měla už dávno podat trestní oznámení.

Nicméně na našem cvičišti jsme vždy trénovali sportovní kynologii. Toto odvětví již dlouhá desetiletí cvičí rasy, jako jsou německý ovčák, belgický ovčák, hovawart, rottweiler, doberman, knírači nebo plemena francouzských ovčáků. V našem výcviku se ale nic nezměnilo, cvičíme stále stejné psy stejným způsobem. Nebo nám chce rada tvrdit, že jsme v minulosti cvičili čivavy nebo pinče?

Ač to jsou pěkná plemena, na sportovní kynologii se fakt nehodí. Povel (ale i pochvala) při výcviku musí být vždy hlasitý a důrazný. V tom se také nic nezměnilo. Opravdu se na psy nikdy nešeptalo.

Ad2) Rada tvrdí, že důvodem k jednání s námi byl extrémní nárůst činnosti v posledních letech a nárůst stížností obyvatel. Je tomu ale právě naopak!

Naše členská základna měla v minulosti i 100 členů. V současné době jich je třetina. Pohyb na cvičišti před pěti až deseti lety byl minimálně dvojnásobný.

Stížnosti na naši organizaci přicházejí po celá desetiletí od stále stejných rodin.¹⁾ Jen se k nim přidaly děti rodičů, kteří stížnosti posílali před deseti lety. Jedná se o 2-3 stále stejné rodiny. Dokonce i tyto rodiny veřejně uznaly, že poté, co jsme minulý rok zavedli některá opatření, se situace zlepšila.

Sousedé, kteří si nikdy nestěžovali, se dokonce nechali slyšet, že to nikdy nebylo tak zlé. Sem tam nějaká větší akce, ale nic, co by je výrazně obtěžovalo. Naopak je prý víc obtěžuje pes jednoho ze stěžujících si rodin, který prý hrozně štěká na kohokoliv, kdo projde okolo. Což o to, to psi

dělají, ale není to paradox, že právě tyto lidé si stěžují?

Ad3) Rada tvrdí, že jsme odmítli jednat o jakékoliv regulaci provozu. Snažíme se ve svém stanovisku vyhnout slovu "lež". V tomto bodě se nám tak činí už ale opravdu jen velmi obtížně. My nikdy neodmítli jednat o regulaci.²⁾ My dokonce zrušili některé výcvikové dny, omezili mimořádné akce, zkrátili hodiny výcviku, zavedli pravidla pro parkování aut a venčení psů. Ovšem rada v čele s paní starostkou a MUDr. Jeníčkem jako by neslyšela a neviděla. Přicházeli s dalšími a dalšími požadavky, které nešlo splnit. Opravdu nezakážeme psovi štěkat. Nakonec nám starostka zaslala návrh dodatku ke smlouvě, který obsahoval omezení provozu na 4 dny v týdnu. Ovšem tento dodatek byl čtyřstránkový a zdaleka neobsahoval jen toto omezení, ale spoustu jiných podmínek. O tom však paní starostka nikdy nemluvila veřejně. Proč?

Tyto podmínky jsme nemohli splnit, tudíž jsme dodatek nepodepsali a hned nato

jsem obdrželi výpověď z nájmu. Kdo tedy nechtěl dál jednat?

Ad4) Tento bod rozebírá spor kolem klubovny atd., která byla postavena před 30 lety. Co k tomu říct.

Klubovna byla dodatečně zkolaudována se souhlasem MČ Praha 21 a ostatních dotčených orgánů. Po třech desetiletích však začala MČ Praha 21 tuto stavbu najednou zpochybňovat. Proč právě nyní?

Ad5) Ano, podali jsme stížnost na podjatost celého případu. Snažíme se o to, aby celý spor a věci kolem něj řešil někdo nezájatý. Po tom, co tu čtete, myslíte, že je na tom něco špatného?³⁾

Ad6) Rada tvrdí, že jsme pozemek č. k. 540 užívali do 22. 3. 2018 bez nájemní smlouvy, ale dle smlouvy máme zaplatit penále. Chápeme, že těmto slovům jste ve zpravodaji nemohli rozumět. Podle nich smlouva nebyla, ale přesto máme podle neexistující smlouvy platit penále?!

Ve skutečnosti je to ale tak, že jsme měli řádnou smlouvu s MHMP. Krátce nato, co jsme obdrželi výpověď od MČ Praha 21, jsme obdrželi výpověď i od MHMP. Ten si pozemek (na naší výzvu) přišel převzít. Avšak pokutu za neoprávněné užívání pozemku máme platit proto, že na něm máme osvětlení a plot. Jenomže sloupky osvětlení a plot na pozemku zde stály již před uzavřením smlouvy. Oplocení si navíc úřad ještě sám přidělal.

Ad7) V tomto bodě se s radou shodneme, tedy je pravda, že se s MČ Praha 21 soudíme o platnost výpovědi a nyní je věc ve stavu odvolání

Ad8) Rada MČ v tomto bodě uvádí, že jsme dostali výpověď i z pozemku soukromého majitele, kde se cvičiště také nachází, ale už neuvádí, že to bylo až poté, co MČ Prahy 21 aktivně obesílala soukromé majitele pozemků úředními dopisy. V nich je upozorňovala na to, že by užívání pozemků mohlo být v rozporu s územním plánem. A jeden z vlastníků prostě nemá rád spory s úřady... Tato určitá obava je nepochybně i odpovědí na otázku, proč MČ Prahy 21 takové „nátlačkové“ dopisy vůbec rozesílala.

Ad9) Dle rady údajně opakovaně poskytujeme nepravdivé nebo zkreslené informace na facebookové diskusní skupině Újezd nad Lesy. S tímto tvrzením zásadně nesouhlasíme. Je tomu právě naopak. MČ nebo rada o nás a o našem sporu podává nepravdivé, zkreslené nebo neúplné informace občanům. My se snažíme v rámci našich omezených možností alespoň trochu bránit. Věřte, že síla úřadu je veliká. Máme méně prostředků a sil už také ubývá. Unavit nás je samozřejmě také cíl. Protože na rozdíl od úřadu, my vše děláme ve volném čase.

Ad10) Rada se pozastavuje nad naší výhradou, že za radnici spor řeší radní MUDr. Jeníček. My si ale myslíme, že je hlavní osobou, která stojí za vyhraněným sporem. Koupil si dům naproti cvičišti a již několik let různým způsobem verbálně napadá návštěvníky i členy ZKO. Určitě jste hodně slyšeli o jeho chování. O tom se není třeba rozepisovat. Ale proč RMČ nepověřila jednáním s námi někoho nezájatého? Někoho, kdo nebude mít vlastní prospěch z toho, když se cvičiště zruší? Někoho, kdo má minimálně neutrální postoj ke psům, namísto někoho, kdo verbálně napadá majitele psů procházející okolo jeho domu? Věřte, že ač jsme se snažili, co jsme mohli, s tímto člověkem se nešlo domluvit.⁴⁾

Ad11 a 12) Rada uvádí, že již připravila studii využití dotčeného území (loučky, sportoviště atd.), přestože náš spor ještě není ukončen... O budoucím využití pozemků toho ale mnoho nemůžeme říct. Když spor prohrájeme, čas teprve ukáže, zda budou sloužit občanům, nebo komerčnímu využití. Pro nás to bude znamenat, že přijdeme o prostory, které jsme budovali 30 let.

Závěrem bychom chtěli říct pár slov. Přemýšlejme, koho budeme na podzim

volit. Nedívejme se jen na jména a tituly, ale zkusme se poohlédnout, co je to za člověka, jestli je ochoten věnovat i svůj volný čas dění ve městě. Nejde o to, jestli má rád psy, fotbal, cyklistiku nebo má jiné zájmy. Jde o to, jestli dokáže lidem naslouchat s rozumem a věcně diskutovat. Zkuste v podzimních volbách eliminovat arogantní, egoistické osoby, které se nechtějí ani s občany bavit. Protože příště se může někomu znelíbit mateřská školka, fotbalové hřiště atd. Myslíme, že poslední dobou se těch problémů v Újezdě ukázalo hodně na to, abychom věděli, koho na radnici rozhodně nechceme.

**Výbor ZKO 394 Újezd nad Lesy
Brettschneiderová, Vladka Králová,
Jitka Šerkopová, Jarmila Kotková,
Martina Pokorná**

Poznámky redakce:

- 1) V dubnu 2017 nám Úřad MČ potvrdil, že za 30 let existence cvičiště eviduje pouze 5 stížností a jeden e-mailový podnět.
- 2) Dne 19. 10. 2016 zorganizovali radní Jeníček a radní Jenšovská kulatý stůl k provozu cvičiště za přítomnosti občanů, úředníků, kynologů a redakce našeho magazínu. Z jednání jsme pořídili zvukový záznam. Bylo dohodnuto pokračování jednání u kulatého stolu, které však vedení radnice již nikdy nesvolalo. Jediné jednání lze proto označit za ryze účelové, nikoliv snahu radních dojít k smíru a nalézt dohodu.
- 3) Rada se pozastavuje nad tím, že David se postavil Goliášovi. Nápadně to připomíná kauzu se zdravotním střediskem - minimální jednání, bezohledná direktiva.
- 4) Radní Jeníček byl usnesením rady RMČ41/0699/16 pověřen řídit nebo vést jednání Městské části Praha 21 se zástupcem kynologů stran provozu cvičiště. Krom kulatého stolu ale není známo, že by inicioval nějaká další oficiální jednání a se zástupcem kynologů aktivně jednal. Je pak otázkou, zda je vůbec naplňováno usnesení rady. Pikantností i je, že svým hlasováním v radě sám sebe jednáním pověřil!! Nic konfliktnějšího rada MČ nemohla vymyslet. Samotné pověření je i na hraně střetu zájmů, zejména pokud by se podařilo prokázat, že radní Jeníček je i jedním ze stěžovatelů a nemá rád psy. Oboje je však s ohledem na chování pana Jeníčka velmi pravděpodobné.

Příběh újezdského referenda – 2. díl

Naše snaha o vyhlášení referenda poskytla i zajímavou možnost nahlédnout do hlubin duší některých našich zastupitelů. S přibývajícím časem si uvědomujeme čím dál více, že jsme byli svědky jednání komunálních politiků, kteří v tak zásadní otázce, jakým přesun zdravotního střediska a vůbec řešení zdravotní péče v Újezdě nepochybně je, moc dočasně svěřenou ve skutečnosti mocensky uchopili.

Rozmýšlení

Dějiny by mohly vyprávět, kam všelijaké odklání od svobod a demokratických principů vede a co přináší. Třeba morový relikt temné totality, transformovaný v lobbying firem přísátých k prsu veřejného rozpočtu. Toto však není dobrým světlem pro 21. století.

Věci se nechávají vyhnít – však oni to občané časem vzdají. Nehledají se ani nepobízejí alternativní řešení – vždyť ono to nějak dopadne, někdo vše zaplatí. Veřejná diskuse nad zásadními problémy neprobíhá, je nesmyslná či se blíží neefektivnímu zvanění. A tak o zdravotním středisku na Rohožníku žádný přinejmenším bilaterální dialog iniciovaný především starostkou nevedeme. Buď na něj nemá, nebo před ním záměrně uhýbá?

Namísto počítání návratnosti investic (např. do polikliniky na Blatově) spatřujeme řešení v dotacích. K radosti udržovatelů takového systému se tím ale zbavujeme odpovědnosti, vzdáváme části vlastní svobody. Dobrovolně. A aniž si to uvědomujeme, visí nad námi diktát darebáků.

Díky tomu se k moci dostávají tupé a neschopné loutky, nezodpovědní kariéristé a oportunisté i lidé s jazykem veskrze prolhaným. I proto se dozvídáme kusé a často až pod tlakem nespokojených občanů vynucené informace o blatovské poliklinice.

A v tomto prohilém marasmu si někdo v Újezdě nad Lesy usmyslel, že se pokusí prosadit konání jakéhosi referenda. Nevídané, neslýchané. Takové počínání je ale vedeno mimo systém kontrolovaný vládnoucími politiky. A ti udělají cokoliv, aby referendum zmařili, jeho iniciátory dehonestovali. Pro lidi týžící se systému představuje totiž ohrožení zákulisního ovlivňování finančních toků, ohrožení jejich vlivu i moci. Co když by se nakonec ukázalo, že na celé péči o újezdské zdravotnictví bylo ve skutečnosti hlavní proinvestovat 110.000.000,- s tím, že na další miliony ještě ani nedohlédneme?

Občanský postoj

Nicméně ať kauza s referendem dopadne jakkoliv, myslím, že jsme občanům ukázali, že má smysl a je nezbytné nerezignovat i vzdorovat zvůli. Rozkvétající proutky probouzejících se občanů se podpisy pro vyhlášení referenda spojily v pomlázku kontroly demokracie i obranu svobod. A teprve tehdy lidé zaběhnutého systému začali horečně shánět slova, kterými by občanům vysvětlili i obhájili své mocenské záměry se zdravotním střediskem. Pozdě. Ta slova už jim málokdo uvěří. Vydávají totiž svědectví o účelovosti (různé „antedatovaná“ stanoviska), chaosu i protřečení (zamlčované a rozdílné informace). Co je ale k nevíře, že ani za této situace se vrchnost o názor svých občanů nezajímá. Nechápe, nebo spíš nechce chápat? Proto jsem přesvědčen, že jsme iniciativou referenda zaseli tak jako tak semínka svobody, na která je možné v budoucnu

navázat. Jsou totiž majákem v přístavu nenaslouchání, neinformování, přezírání i arogantního povýšení.

Na ulici

I právě proto jste nás 25 lednových dní mohli potkávat na různých místech Újezda. Když mrzlo, pomáhalo teplé oblečení a horký čaj. Když byla tma, pomáhaly různé baterky. Nejvíce se líbila svítlna připomínající tykadla. Jako stolek nám posloužily plechové štafle i bokem k sobě pospojované kabelové civky. Denní nárůst podpisů jste mohli sledovat na internetu. Kromě nás, ze Spolku OKO, se do sběru zapojili jednotliví občané, senioři, pracovníci zdravotního střediska, Patrioti a různé skupiny aktivních obyvatel. Téměř všechno však byla neuvěřitelně spontánní akce. Nic jsme předem nevyhlášovali, s nikým se nedomlouvali. Na počátku jsem si jen pečlivě vyslechl znepokojené zdravotníky a občany, nastudovali jsme dostupné informace a stoupli si na ulici a začali. Ostatní se postupně přidávali. Tahle zkušenost byla úžasná a je nadějí pro budoucnost. Ještě se dokážeme spojit.

Informace á la Julius Šuman

Ponejvíce jsme pracovali s oficiálními informacemi, byť se k nám dostávaly většinou po dlouhé době od podání žádosti o ně. Část informací však zůstala zahale na mlčení a určitý zlomek jsme obdrželi neoficiálně, zpravidla ústně nebo dokonce i anonymním doručením. Informace vůbec byly jedno velké peklo. Byly jako jednotlivé puzzle z předem domluveného plánu, který jsme rozkrývali. Naše kroky jsme proto museli často i měnit. Březnové zastupitelstvo ale bylo v otázce referenda spíše secvičenou kovaliční komedií než váženým jednáním. Jak příznačné, že se konalo právě v divadelním sále.

Křiklouni

Možná jsme v očích některých občanů působili trochu i jako šilení či křiklouni, jak se vyjádřila dobrotivá starostka. Ale když o tom zpětně přemýšlím, chcete-li zasáhnout proti šilenství z vůle a zla, nelze tzv. normálně vyjednat. Tomu je třeba aktivně čelit. Už jenom proto, že způsob, jakým je zametáno s občany i se zdravotním střediskem, normální rozhodně není.

Kuriozity

V budově střediska je stará výměňková stanice, k jejímuž provozování se nyní nehlásí jak MČ Praha 21, tak ani Pražská teplárenská, nově Veolia. Prostě ten kus železa nikdo nechce. Dohady o dílčím financování (25 mil. + 35 mil. + 50 mil.) polikliniky na Blatově jsou nejspíše podstrčenou dezinformací. Podle

našich informací totiž bylo u magistrátu požádáno již dávno rovnou o celých 110 mil.

Jak se ukazuje, nájemci mají současné nájemné vyšší nebo na obdobné výši jako u nově navrhovaného nájemného v uvažované poliklinice na Blatově. To, že celé nájemné nekončí na účtu městské části je důsledkem nevýhodně uzavíraných smluv tehdejší starostou Slezákem.

Před pár roky údajně politické vedení radnice vrátilo magistrátní dotaci na rekonstrukci inženýrských sítí ve středisku, ale nyní se ohání tím, že je budova v havarijním stavu!? Není to spíše důvod pro podání trestního oznámení na „řádné“ hospodáře?

V roce 2010 za dominantní vlády ODS na radnici byla realizována smlouva o zhotovení bezbariérového přístupu ve středisku, která obsahuje téměř 50 položek. Tato investice zase není tak stará, abychom nad ní jen tak mávlí rukou. Nejdražší byla dodávka a montáž výtahu za 771 tis. (!) a proplacení smlouvy proběhlo ve třech krocích (424.804,- + 884.443,- + 609.304,-). Pokud jste si sumy sečetli, tak již víte, že celková částka samozřejmě nepřekročila limitní 2 mil. korun.

Zajímavostí je i to, že úřad si na začátku loňského roku nechal vyhotovit pasport stavby zdravotního střediska firmou, která projektovala polyfunkční dům. A zástupci firmy byli tehdy součástí poradního orgánu rady MČ pro potřeby Odboru majetku a investic. Podotýkám, že si nemyslím, že to něco znamená, jen to, že mají vřelý vztah k naší městské části.

Pořád si však myslím, že referendum nebo uvedení střediska do pořádku je nejlepším řešením situace, aby mohlo nastat všeobecné zklidnění situace...

Média

Na webové stránky a sociální sítě jsme k aktuálnímu dění a reakcím vrchnosti umístili několik článků a krátkých videí. Bylo zajímavé, že krom pozitivních ohlasů se negativní reakce nesly spíše v osobní rovině než v té věcné. A většinou od těch, kteří věcné roviny mají jinak plná ústa.

V nemocnici

Shodou náhod jsem také v těch několika měsících docházel do nemocnice postavené v dávných časech, dnes patřící do sítě soukromého zdravotnického giganta. To mi nabídl jedno zajímavé srovnání. Dřevěná okna i madla zábradlí, gumové hrany schodišť, nerovné podlahy, lištová vedení elektrického napětí, prahy z pozinkovaného plechu zatlučené hřebíky, radiátory snad z poloviny 20. století, pokoje chaoticky mezi

čkárnami a ordinacemi, vybavení každý pes jiná ves, nedostatek parkovacích míst, opadávající fasáda atd. Zařízení je však rekonstruováno - bez přerušení provozu! Jak je možné, že jinde to jde a u nás ne?

Zmařené referendum

Během našeho snažení o vyhlášení referenda měla rada MČ a většina koaličních zastupitelů jediný cíl. Dojít ke zmaření referenda. Takhle jednoduché to bylo a je a i vyplývá z utajovaných písemných informací, ke kterým jsme se po týdnech a až po zasedání březnového zastupitelstva přece jen dostali. Po jejich přečtení se však domnívám, že některé ještě chybí. Přinejmenším ty, které byly probírány ústně. Nicméně i z obdržené písemné části lze rozpoznat záměr zmaření, obsažený v tolik diskutovaném právním rozboru, přesněji souboru několika e-mailů.

Rozbor

Nejdříve je v něm posouzen návrh na vyhlášení referenda doručený ÚMČ Praha 21. Je v pořádku a navržená otázka o zachování zdravotního střediska na sídlišti Rohožník je po právním posouzení přípustná. Stejně tak je v pořádku souběh konání referenda s komunálními volbami.

Strategie zmaření

Je konstatováno, že jestliže zastupitelstvo nerozhodne o vyhlášení referenda, může se přípravný výbor obrátit na soud, který může zastupitelstvu uložit povinnost referendum vyhlásit.

Pokud i přesto zastupitelstvo referendum nevyhlásí, vyzve jej primátor hlavního města Prahy, aby do dvou měsíců zjednálo nápravu. A pokud ani tehdy nebude referendum vyhlášeno, zastupitelstvo hlavního města Prahy rozpustí zastupitelstvo městské části.

V této pasáži je tedy popsáno, jak celkem jednoduše lze zmařit referendum a jak ve skutečnosti přistupujeme k přímé demokracii a hazardujeme se svobodou. I kdybychom totiž u soudu uspěli, vedení „obce“ reprezentované koalicí prostě stačí jen nekonat. Trest? De facto žádný. Jenom rozpuštění místního zastupitelstva, ale to nikoho nebude už trápit, protože na dveře klepou komunální volby a datum konání referenda nesmí připadnout do dalšího volebního období.

Z uvedeného též plyne, že není ani možné stihnout včas známé termíny zasedání obou zastupitelstev (místní bude až 10. 9. 2018 a teprve následně by v úvahu přicházelo to magistrátní), aby to mělo nějaký pozitivní vliv pro vyhlášení referenda, či přineslo ostudu rozpuštění místního zastupitelstva. Takže je to vlastně snadné. Koalici nyní stačí vykládat či mlžit cosi o nejednoznačnosti položené otázky referenda a udělat z občanů dokonalé ovčany.

S kým to vlastně sedím v ZMČ?

Po přečtení této pasáže rozboru mi bylo jasné, že referendum se v našem Újezdě nad tolika hezkými lesy v podstatě vyhlásit nedá, pokud k tomu není vůle, nebo pokud není alespoň rok času. Obojí se nám však v této kauze zřejmě nedostávalo. A tím je

i pochopitelnější, proč pouhé přeposlání informací obsažených v právním rozboru trvalo úřadu týdnů.

Že za touto ideou zmaření budou stát nejspíše radní Slezák (ČSSD), Fábera (OÚ - Otevřený Újezd), Čechová (TOP 09), Jeníček (v uplynulých 4 letech politicky nezařazený, ODS, Svobodní a nově SS - Strany soukromníků), Jenšovská (Pro Prahu) asi nepřekvapí. Můj názor je, že jim je nějaké zdravotní středisko na Rohožníku ve skutečnosti úplně ukradené. Ale po březnovém zastupitelstvu je pro mě velkým znechucením i zastupitel Hartman z občanského Otevřeného Újezda. Svoji inteligenci zneužil k negaci občanské společnosti, místo k podpoře referenda. Kdyby alespoň držel jazyk za zuby. Ale to ne, potřeba vlastní důležitosti a zviditelnění byla silnější. A tak nejen na zastupitelstvu sehrál pro koalici roli užitečného praporečnicka nesmyslně rozleptávajícího otázku referenda. A to přesto, že byl informován o usnesení Nejvyššího správního soudu (NSS), že přísně pitvající právnícké oko u lidového hlasování se poněkud míjí se smyslem občanského směřování, se smyslem referend. Proč se k tomu však propůjčil, si musí srovnat se svým svědomím sám. Já jen doufám, že v příštím zastupitelstvu už pro něho nezbude místo.

Výmluvný dotaz

Postoj zvolených mocných k přímé demokracii v rozboru zahrnuje i dotaz radního Jeníčka: „Zastupitelstvo projedná. Koalice bude proti. Tedy nevyhlásíme. Jaký je další postup? Přípravný výbor se obrátí na soud a ten nám to nakáže vyhlásit? Proč to máme projednávat, když to musím jen schválit? Protože když neschválíme, nařídí soud?“ Tohle snad ani nemá cenu komentovat.

Odpověď právníků

„Náš názor na tento případ zůstává stejný: posuzovaná otázka je v souladu se zákonem a referendum by tedy mělo být vyhlášeno. Chcete-li však referendum nevyhlásit ... tak snad ... jedině jestliže by otázka položená v místním referendu byla v rozporu s právními předpisy. Takovým důvodem by čistě hypoteticky mohlo být, že budova zdravotního střediska je nezpůsobilá k provozování zdravotnických ordinací. K prokázání by ovšem bylo s největší pravděpodobností třeba rozhodnutí správního orgánu.“

Začíná být jasné, proč se následně objevilo náhle (účelové) odborné stanovisko k rekonstrukci budovy zdravotního střediska. Nicméně ani po něm, Úřad MČ Praha 21 budovu neuzavírá. Proč? Protože ve skutečnosti rozhodnutí správního orgánu nemá a budova zdravotního střediska není na uzavření.

Dále je v e-mailech zopakováno, že po nevyhlášení referenda zastupitelstvem se přípravný výbor obrátí na soud a MČ proti rozhodnutí soudu může podat tzv. kasační stížnost u NSS. I zde je však více než pravděpodobné, že přípravný výbor bude u soudu úspěšný. Ale má to jeden již zmiňovaný háček. Konečné rozhodnutí totiž padne nejspíše až na konci srpna. A to už bude koaliční část zastupitelstva stačit nekonat, resp. neprovádět žádné úkony k uspořádání referenda.

Snadno si lze domyslet, že jde například i o různé informace povinné vyvěšované

v souvislosti s referendem na tzv. úřední desce po určitou dobu. Ty už také nebude možné dodržet, stejně jako dvouměsíční lhůtu pro nápravu, před rozpuštěním místního zastupitelstva. Ale i zde panovala velká nejistota, protože v té době ještě prezident republiky nevyhlásil termín konání podzimních voleb. Mohly být i dříve než 5. a 6. října. A co teď?

NSS – kasační stížnost

Je více než jasné, že za těchto předpokladů je věc nejspíše ztracena. Naše šance se doslova scvrkly na tenkost vlasu. Cítíme zoufalství z toho, jak koalice svévolně a nezodpovědně nakládá se svěřenou mocí, svobodou i s přáním 1/3 občanů Újezda, která se chtěla v referendu prostě jen vyjádřit. Jakkoliv, to je v tuto chvíli nepodstatné.

A v této nezáviděníhodné situaci po tolika měsících práce se náš právník dopouští (anebo nedopouští?) fatální chyby.

O pár hodin míváme speciální limitní termín a čas pro doručení žádosti o soudní ochranu ve věcech vyhlášení referend u Městského soudu v Praze. V našem případě jde o neděli v 16:00. A přestože v tento den i hodinu má soud dveře zavřené, není pro něho rozhodující standardní den odeslání, nýbrž přepjatě formalistický okamžik doručení...

Vždy ale budou existovat minimálně tři verze. Podle jedné šlo o chybu, podle druhé nikoliv a podle třetí šlo o naši strategii. V některých situacích je prostě potřeba zvolit i poněkud neobvyklý postup, protože ten, který vede k cíli a je stoprocentní, není zrovna k mání. Ke všemu v době našeho rozhodování vypadalo vše poněkud jinak, než se jeví z dnešního pohledu. Na vině byla především informační džungle, která kolem střediska panovala či mlhává nebo skoro na bod mrazu stlačená komunikace politiků ve vedení radnice s občany. A vyberte si. Všechny tři verze mají totiž i něco společného. Obrátili jsme gard podání kasační stížnosti u NSS. Ne oni, ale my ji teď podáváme. Jde sice o veliké riziko, jen s drobnou nadějí, ale nevzdáváme se. Nemáme už co ztratit. Plán na zmaření referenda je koalicí definován. Přeskočili jsme ovšem jednání u Městského soudu v Praze a vyzvedli si u něho v jistém smyslu odborné dokumenty a informace, které koalice zaslala do spisu ve víře, že jednání bude probíhat standardně, resp. podle jejích not. K těm bychom se po zkušenostech s radničně-koaliční zvlášť jinak nedostali. A zlu ustupovat rozhodně nebudeme. Navíc si od toho

— inzerce —

LÉKÁRNA NA ROHOŽNÍKU

Živonínská 1630

Praha 9 - Újezd n/Lesy

Po-Pá 8-17

telefon: 281 973 160

lek.rohoznik@volny.cz

- výdej na recepty i volný prodej
- magistraliter příprava
- veterinární přípravky
- homeopatie

slibujeme, že až radě MČ dojde, že nám bez jediného obstrukčního výstřelu u soudu vydala svůj muniční arzenál, nebude mít už takovou sílu jít proti minimálně 1/3 újezdských signatářů žádosti o vyhlášení referenda. Krom toho oproti původním odhadům a propočtům má NSS spis k dispozici ještě hluboko před prázdninami i dovolenými. V neposlední řadě také v té svízelné chvíli spousta našich odpůrců a falešných sympatizantů odkryla svoji pravou tvář, své skutečné postoje. Též bylo vidět, kdo je až příliš malověrný. A to vše v pravý čas, jen pár měsíců před volbami...

Oponentní stanovisko

Během května žádám jako zastupitel a zmocněnec přípravného výboru za vyhlášení referenda dvakrát Úřad MČ Praha 21 o schůzku, abychom si s vedoucími odborů a tajemníkem úřadu dohodli koordinovanou spolupráci při vypracování našeho oponentního stanoviska k údajné nemožnosti provést rekonstrukci střediska za provozu. Požadují umožnění prohlídky střechy a technického patra zdravotního střediska s našimi odborníky a předložení technických dokumentů. Odvolávám se přitom i na veřejné prohlášení starostky na ZMČ vůči členovi výboru J. Lamešovi, že má možnost si stanovisko vypracovat. Reakce úřadu však k začátku června není žádná. Tento postoj vnímám jako bránění zastupiteli v kontrole svěřeného majetku a prováděné péče o tento majetek a v neposlední řadě jako účelové znevýhodňování přípravného výboru v soudní při ohledně referenda.

Podjatost

Už v době tiskového zpracování článku přichází v červnu přece jen odpověď. Obstrukční.

Mám se obrátit s návrhem na vypracování „oponentního“ stanoviska na ZMČ. Bude-li návrh schválen, úřad nechá stanovisko vypracovat. Dovedete si představit, jak úřad, který podléhá starostce a radě, kteří chtějí středisko zrušit, nechá vypracovat objektivní, natož oponentní stanovisko? Já ne. Součinnost přípravného výboru při prohlídce nejen technického patra budovy střediska považuje úřad za předčasnou. Až pokud prý soud rozhodne o konání referenda, máme si podat novou žádost o koordinační schůzku k prohlídce budovy.

Ale to už nebude prohlídka umožňující vypracování našeho stanoviska pro soudní stání, že? Odpovědi na požadavek zastupitele, který chce zkontrolovat, jak je nakládáno se svěřeným majetkem, se úřad zcela vyhnul. Jde o další důkaz, že úřad se nachází pod škodlivým vlivem politiků nehledajících objektivní, rovné a nestranné řešení.

Podivné stanovisko

V červnovém zpravodaji je v reakci na můj „Otevřený dopis“ tato věta: *Současné vedení nepodniká žádné kroky, které by definitivně zavázaly další vedení MČ po podzimních volbách k jedinému řešení zdravotnictví v MČ Praha 21.*

Ta věta může znamenat leccos. Vypadá, že do voleb už se střediskem nikdo nic dělat

nebude. Naše aktivita s referendem by tak i bez jeho konání byla jistým úspěchem. Jenomže do střediska dorazil další dopis s ultimátem na vyjádření těsně před termínem voleb. Je ona věta tedy kamufláž a něco se chystá?

Naděje

NSS je někdy schopen rozhodnout i docela rychle, bohužel je ale v podstatě nemožné toto odhadnout, stejně jako výsledek. Pokud však neuspějeme u NSS, existuje nadále možnost vyhlásit referendum usnesením našeho zastupitelstva. Bude-li ovšem již rozumnější. S tímto záměrem se proto pokusíme během léta ještě vyvolat mimořádné zastupitelstvo. Zda se ale někteří zastupitelé, ke všemu na dovolených, po půl roce chytanou za nos, těžko předjímat.

Volby 2018

Na závěr musím uvést, že věc je nesmírně únavná a vyčerpávající. Je to boj kavalérie s tankovou divizí. Ale přece té arogantní hydry usazené v hlavách vrchnosti nemůže pořádek všechno tak snadno procházet? Zvlášť když žádost o konání referenda svobodně podepsalo tolik lidí, že jsme sběr podpisů mohli po pár dnech ukončit – víc jich nebylo potřeba. Pokud však přes všechnu tu snahu bude kavalérie nakonec přece jen pobita, může ji už za pár týdnů vzkřísit civilní lid, až bude stát s volebním lístkem u říjnových urn. To bude poslední příležitost, jak zachovat zdravotní středisko na Rohožníku.

Petr Duchek

Prohlášení lékařů zdravotního střediska

Vážení občané Újezda nad Lesy, rádi bychom se krátce vyjádřili k tolik probíranému plánovanému stěhování zdravotního střediska na sídlišti Rohožník (ZSR). Činíme tak především proto, že ze strany místního úřadu jsou šířeny informace nepravdivé a zavádějící. Jak tedy probíhalo jednání s lékaři?

Na podzim roku 2017 jsme obdrželi od Městské části dopis, že se máme dohodnout na informační schůzku ohledně stěhování ZSR. Již to bylo pro nás velké překvapení. Do té doby jsme vůbec netušili, že se něco takového chystá! Následující schůzka byla pro nás naprosto šokující. Paní starostka nám prostě oznámila, že se poliklinika přestěhuje v roce 2019. A my se máme vyjádřit k případné velikosti ordinací. Na naše námitky, že se stěhovat nechceme, nebrala zřetel. Rovnou nám řekla, že to není téma k diskusi a pokud se stěhováním nesouhlasíme, najde si za nás jiné lékaře. Pak jsme dostali ultimátum se do 14 dní vyjádřit k požadovaným rozměrům ordinací a to bylo vše. Na toto ultimátum nikdo z nás nereagoval.

Na základě této informační schůzky a evidentního nezájmu o jakékoliv jednání ze strany úřadu jsme se rozhodli udělat petici. Tu mnoho z Vás podepsalo v našich ordinacích, v lékárně a později byla městské části předána k projednání. Nicméně sběr podpisů (ani odevzdání petice) nezbudil u paní starostky a většiny zastupitelů žádný zájem. Proto jsme se obrátili o pomoc na pana Duchka (Patrioti) z opozice a následně

se připojili ke sběru podpisů pro vyhlášení referenda.

Koncem ledna jsme od městské části obdrželi další dopis. Bylo nám v něm řečeno, že městská část nám nadále neprodlouží nájemní smlouvy a musíme se do konce měsíce března vyjádřit, zda se přestěhujeme do budovy nové polikliniky, aby nám mohli zaslat smlouvy o smlouvě budoucí. Pokud tak neučiníme, budou prostory nabídnuty jiným zájemcům, kteří se již začínají ozývat. Nikde přitom nebylo řečeno, jaké by vůbec měly být podmínky nové nájemní smlouvy! Proto jsme ze zvědavosti odpověděli, ať nám tedy městská část zašle ony smlouvy o smlouvě budoucí. Chtěli jsme vědět, co budou obsahovat.

Obdrželi jsme však překvapivou odpověď, že takové smlouvy zatím nejsou a ani hned tak nebudou. Místo toho nám byla zaslána naprosto amatérská malůvka (říkají ji vzcně studie), která budou naše nové ambulance na nové poliklinice vypadat. Na to jsme reagovali například tak, že návrh neodpovídá hygienickým předpisům a předstředli jsme nutné změny, aby ordinace vůbec mohly potencionálně fungovat.

Neznamenalo to ovšem, že se do nové polikliniky chceme stěhovat!

Vážení spoluobčané, nenechte se proto zmást! My níže uvedení lékaři a nájemci se stěhovat ze ZSR nechceme! Učiníme tak jen tehdy, pokud nebudeme mít na výběr. Tím ale současně neříkáme, že se přestěhujeme do tovární budovy na Blatově.

To, zda zdravotní středisko zůstane na Rohožníku, je nyní ve vašich rukách. Ať už dojde-li nakonec na hlasování v referendu, nebo v blízkých se komunálních volbách. Pokud v nich ale nevyhraje současná opozice, stěhování nás jistě nemine.

Lékaři a nájemci ZSR:
**Petra Klusáčková, Ivana Havráňková
Dana Frňková, Milena Švorcová
Zdeněk Nejedlý, Jan Hrabovský**

Český rozhlas 28. 5. 2018

O kauzu zdravotního střediska na sídlišti Rohožník se začal zajímat Český rozhlas. V rychlých přehledech zpráv odvysílal během dne dílčí informace a zaznamenaná vyjádření, ráno a odpoledne pak ucelenou a krátkou reportáž. Závěr z ní je ale zdrcující. Představitel „obce“ veřejně přiznal, že vedení radnice názor občanů nezajímá.

MODERÁTOR 1 - PROMO: Část obyvatel pražského Újezdu nad Lesy se kvůli osudu polikliniky na sídlišti obrátila na soud. Radnice ji chce totiž zavřít a přestěhovat na druhou stranu městské části mezi rodinné domy. Proč a co to znamená? Prozradíme už za chvíli.

MODERÁTOR 2 - OHLÁŠENÍ: Stěhování polikliniky v Újezdu nad Lesy rozděluje místní. Vedení radnice tvrdí, že zdravotní středisko ze sídliště přemístit musí, protože místo něj plánuje školku. Nově ho chce vybudovat na druhé straně městské části, kde jsou hlavně rodinné domy. Jenže to se některým obyvatelům nelíbí. Kolem 2,5 tisíc jich proto podepsalo archy pro vypsání referenda, domáhají se toho dokonce u soudu.

REPORTÁŽ

OBČAN 1: „Je to moc daleko pro nás. Sídliště zestárló.“

REDAKTORKA: „Jitka Vernerová to má teď na místní polikliniku pár minut. Bojí se, jak to bude dělat zhruba za dva roky. To by mělo začít podle plánu radnice fungovat nové zdravotní

středisko ve zhruba 3,5 kilometru vzdálené části Blatov. Místostarosta Tomáš Fábera za uskupení Otevřený Újezd tvrdí, že stávající polikliniku není výhodné dál provozovat.“

FÁBERA: „Já si neumím představit, že by se z té polikliniky nechal za provozu udělat schopnej provoz. Městská rada dává na to posudek, vprostřed chodby je schod, navíc víme, v jakým stavu tam jsou třeba toalety.“

REDAKTORKA: „Část doktorů nesouhlasí s tím, že by se měli stěhovat. Mezi nimi je i praktická lékařka Petra Klusáčková.“

KLUSÁČKOVÁ: „Pozice na sídlišti s největší koncentrací lidí je výhodná a všechno nám tady funguje. Velká část je opravená, jsou vyměněná okna, byla dělána fasáda.“

REDAKTORKA: „V části Blatov, kam by se poliklinika měla přemístit, by někteří lidé zdravotní středisko uvítali. Přibližuje jedna z obyvatel, Iveta Nováková.“

OBČAN 2: „Když to bude v podstatě mít člověk u nosu, tak je to pro nás lepší.“

REDAKTORKA: „Opoziční zastupitel Petr Duchek z uskupení Patrioti bojuje za to, aby radnice vypsala referendum, kde by místní vyjádřili názor, jestli souhlasí, a požadují, aby

na stávající adrese bylo zachované zdravotní středisko. Podle Duchka není potřeba stávající polikliniku zavírat.“

DUCHEK: „Nikde neexistuje žádný dokument, nebo alespoň nám není znám, o tom, že se tady děje něco nebezpečného.“

REDAKTORKA: „I přes dostatečný počet podpisů městská část referendum vypsát odmítá. Proč, vysvětluje místostarosta Fábera.“

FÁBERA: „Ta otázka (pozn. otázka referenda) mi přišla nefér vůči budoucí radnici. My nechceme, aby to tam zůstalo. My chceme novou polikliniku.“

REDAKTORKA: „Opozice (pozn. přesněji přípravný výbor) se kvůli vypsání referenda obrátila na Městský soud v Praze. Jenže ten případ kvůli procesním chybám (pozn. jedné chybě viz článek Příběh újezdského referenda) neotevřel. Teď bude kauzu ještě posuzovat Nejvyšší správní soud. Z Újezdu nad Lesy Pavla Fírbacherová, Český rozhlas.“

Redakce Oka

Co je to za nesmysl?

Nemám v Újezdu trvalé bydliště, ale přes to od ledna se zájmem sleduji dění kolem referenda za zachování zdravotního střediska na sídlišti. Doprovázel jsem tehdy přítelkyni k prezidentským volbám a než odvolila, dal jsem se před školku do řech s jedním z aktivistů, který zde sbíral podpisy.

Mluvíli jsme samozřejmě o středisku, ale také o lidech ve vedení radnice. Shodli jsme se, že je někdy dost obtížné rozpoznat, kdy za nějakým podivným rozhodnutím politiků ve vedení radnice je úmysl a kdy neschopnost. A stejný dojem jsem měl z toho, když zastupitelstvo nevyhlásilo referendum. Říkal jsem si, že tohle snad není možné, to přece nemohou ti zastupitelé myslet vážně? Několikrát jsem si přečetl otázku referenda a nechápu, jak z ní někteří zastupitelé mohli vyvodit, že by při schválení referenda nešlo středisko opravit či zrekonstruovat?

Otázka je opravdu jednoduchá a podle mě správně položená. Požaduje pouze zachování střediska na uvedené adrese, nikoliv zakonzervování jeho současného stavu. To je ze strany některých zastupitelů výmysl, nebo zlý úmysl.

Je snad samozřejmé, že každá stavba vyžaduje časem údržbu, někdy i rekonstrukci. Ale pořad patří na stejné místo. Položená otázka způsob rekonstrukce, správné načasování oprav, úplné nebo částečné přerušení provozu neřeší a ani řešit nemůže.

Nevyhášení referenda se mi proto jeví více jako obstrukční, zdůvodnění je vykonstruované a jde ve své podstatě proti všem občanům, protože teď je to oblast Rohožníku a příště to může být oblast jiná.

A jak jsem se později od onoho aktivisty (dnes vím, že je to pan Duchek), dozvěděl, tvrzení,

že by při rekonstrukci nemohla městská část zdravotní středisko provozovat, je liché, protože městská část zdravotní středisko neprovozuje, ona jenom pronajímá prostory.

Už chápu i občasná úšklebky přítelkyně, když říká, že v Újezdu je to jak v Kocourkově. Musí být těžké vysvětlovat a stejně tak uvěřit, že můj zastupitel, kterému jsem dal hlas, třeba lže, vymýšlí si, nebo je neschopný.

Jsem sice unešený z krásného lesa, rychlosti vlakového spojení do centra, ale přesto jsem rád, že se budeme z Újezda stěhovat a držím palce středisku už jenom z toho důvodu, že referendum si přálo takové množství lidí. Sebrat třetinu podpisů obyvatel Újezda za něco přes tři týdny, to klobouk dolů. Škoda, že to někteří zastupitelé jaksí nechápou.

Jakub Černý

Vážené Oko,

psaní článků není moje parketa. Mám ale jedno přání. Mohli by paní Čechová, pan Slezák a pan Jeníček ve volbách po prázdninách už nekandidovat? Moc by tím Újezdu pomohli. Snad mají alespoň nějaký charakter i trochu soudnosti a v „nejlepší“ odejdou.

A vám v Oku přeji co nejvíce hlasů. Aby se na radnici začalo konečně něco dít a skutečně otvírat. Ne jako za těch otvíračů, co tam do teď byli a slibovali hory i otevřené doly a ono pořád nic.

Děkuji za otištění.

Kristýna Nová

Politický turista

Jsem zklamaný z toho, jací lidé reprezentují naši obec. Dostal se mi do ruky článek v Újezdském zpravodaji od pana Jeníčka, který dělá v naší obci radního. Když jsem si četl, jak plive na svou bývalou stranu a velebí stranu novou, blesko mi hlavou: *Co je to za člověka, který pomlouvá stranu, za kterou se dostal do vedení obce? A co jsou zač ti Soukromníci, že jsou ochotní takového člověka přijmout? Copak nevědí, že se jim pan Jeníček odvděčí úplně stejně?* A to prý ještě předtím byl v ODS.

Pan Jeníček je doktor, ale takové doktory už jsme v politice měli. Například doktor Rath.

Původně v ODS, potom přešel do ČSSD a také plival na bývalou stranu a řešil si své soukromé záležitosti. Nakonec ho chytili s krabicí „vína“. I pan Jeníček řeší své soukromé záležitosti a dělá problémy zdejšími kynologům. Takoví lidé do vedení obce nepatří. Kdyby měl nějakou slušnost, tak když vystoupil ze strany, za kterou kandidoval a díky níž se vyškrábal do vedení obce, měl by odejít i z funkce radního. Ale slušnost se v naší obci nenosí. Naopak politická turistika ano. Doufám, že takoví lidé už ve volbách neuspějí. Můj hlas tedy rozhodně nedostane.

Kamil Červenka

Nemocnice na kraji města

Tak takhle se jmenoval úsměvně kritický článek věnovaný ulici Rohožnická u zdravotního střediska, který jsem kdysi publikoval. Vzpomínáte? Ti z vás, kteří zde bydlí krátce, tak si na něj nemohou pamatovat. Na jedno ze srdcových míst jsem ale nezapomněl. A o co se v článku jednalo?

Šlo o chybějící přechody, bezpečnost, rychlost a bláznivé dopravní značení v hojně využívané Rohožnické ulici:

Z ulice Rohožnická bude ... hlavní tepna. Díky tomu můžete, milí občané, denně potřebovat hbitost svých nohou, zjistit, jak moc jste staří, otestovat dospělost vašich dětí. Víc než si myslíte! A to denně a zadarmo! Porazí-li vás auto, nezufojte. „Nemocnice na kraji města“ je jen pár metrů! ... V celém úseku cca 0,46 km dlouhé silnice podél sídliště není jediný přechod ... povolenou rychlost překračují snad všichni ... o zábavnou jízdu řidičů se navíc stará vtipné dopravní značení, povolující max. rychlost. Nemožnost dodržet plynulou jízdu by snad probrala i náhodně se zde vezoucí nějaké spící kníže. V kontextu s ustanovením §6 odst. (3) vyhlášky č. 30/2001 Sb. o konci platnosti povolené rychlosti na nejbližší křižovatce zde máme unikátní ortopedickou rozcvičku kotníků a kloubů pro motoristy.

Vynucovaný styl jízdy: pomaleji, rychleji, ještě víc, zase pomaleji ... připomíná sice jízdu, ale úplně jinou než tu dopravní. Mohlo by být všude třeba 30 km/h?

Uvedený článek zafungoval skvěle a nápravu způsobil opravdu rychle. Sjedené dopravní značení 30 km/h je zde dodnes a položilo základ pro další rozvoj dopravní bezpečnosti, která se v letošních komunálních volbách stane nepochybně jedním

z problémů k řešení, pokud jde (nejen) o dodržování povolené rychlosti.

A na závěr mi dovolu malý konstatování. Zdánlivě jsem vlastně tak moc neudělal. Jen jsem zvedl hlavu, podíval se a napsal článek o bláznivém značení hodné škodolibosti Mr. Beana. Ale někdy opravdu stačí jenom zvednout hlavu a podívat se. A to můžeme udělat všichni.

Petr Duchek

Jednosměrky a jednoprapda soudruha z ČSSD

„Kudy chodil, tudy škodil. Ve dne škodil a v noci krad, sociální demokrat,“ Karel Čapek.

Újezdem hýbe další kauza. Jsou jí jednosměrky. Někomu vyhovují, jinému v žádném případě. Potíž je v tom, že jsou instalovány na základě usnesení zastupitelstva před mnoha lety. Situace v dopravě byla v té době oproti dnešku dost jiná. Navíc se zdá, že akce se značkami neprobíhá dle schváleného usnesení. Samostatnou kapitolou je i cena. Spíše to proto vypadá, že někdo chce stihnout proinvestovat před volbami zase nějaké korunky. A kolik?

Je čas přejít k aktivní občanské činnosti. Proč pořád čekat, až informace přinese třeba Magazin Oko? Několik let píšu o svobodném přístupu k informacím a tak, milí čtenáři, udělejte jednoduchou věc. Napište e-mail na místní úřad, že požadujete podle zákona č. 106 informaci, kolik stála celá akce s vybudováním jednosměrek. Poptejte se na projektovou dokumentaci, výrobu, práci, instalování a veškeré další náklady spojené s jednosměrkami. A nezapomeňte uvést datum narození, adresu a celé své jméno. A až se tu skvělou sumičku do 15 dní dozvíte, můžeme si jít udělat táborák z Újezdského zpravodaje, který tak otevřeně, bez cenzury a objektivně o všem informuje.

Jan Slezák Systém jednosměrek schválilo po veřejném projednání všech 17 zastupitelů v rámci schvalování dopravního generelu. Bylo to jediné usnesení které v posledních 8 letech schválili všichni zastupitelé bez rozdílu politické příslušnosti. Podívejte se do Klánovic. Zde jsou jednosměrné ulice již dávno. A nikomu to nepřipadá divné. Proč hned hledat za vším, že někdo něco dostal?

To se mi líbí · Odpovědět · 2 d

Objektivností například hýří na Facebooku i místostarosta Slezák. Ve svém příspěvku v diskusi o jednosměrkách se schoval za prohlášení, že jednosměrky mají spolu s ním „na svědomí“ všichni zastupitelé a bylo to prý jediné shodné usnesení všech zastupitelů za 8 let. Ovšem (opět?) nehovoří pravdu. V článku uvádím čísla usnesení, která všichni zastupitelé jednohlasně v oněch 8 letech schválili. Místostarosta Slezák za ČSSD tím prokázal, že nebyl schopen po celou dobu svého sezení v radě (nikoliv dozorcí, to je jiný příběh) vést městskou část, protože v rozporu s tím, co uvádí, zjevně ani neví, jak často všichni zastupitelé unisono schválili nějaké usnesení (V tomto

případě jich navíc bylo jen 15 přítomných.). Pokud si prostě jen účelově nevymýšlí a nedělá politiku sedmilháře.

Jakou zárukou důvěryhodnosti pak ale do budoucna je místní buňka sociální demokracie, když jejich nejviditelnější představitel zveřejňuje taková alibistická a nepravdivá moudra?

Přehled Usnesení – Schváleno
(Pro: 17, Proti: 0, Zdržel se: 0)
 ZMČ16/0254/17 ZMČ16/0255/17
 ZMČ7/0085/15 ZMČ6/0079/15
 ZMČ4/0049/15 ZMČ4/0052/15
 ZMČ4/0053/15 ZMČ3/0032/15

Obchvat I/12

Čekáme na něj už několik let. Ba přímo desítky let. A za pár let už budeme moci mluvit o sto letech. Tak dlouho se totiž o obchvatu mluví, uvažuje, tolik let se plánuje i projektuje. V posledních letech se však zdá jeho vybudování nejpravděpodobnější. Ale velké vrásky nám dělá realizace sjezdové křižovatky v Květnici. Bude, nebude?

Květnická křižovatka

Rodinné domy kolem sjezdové/příjezdové ulice Na Ladech jsou totiž příliš blízko k silnici. Jejich výstavba zde správně vůbec neměla být povolena, protože o trase obchvatu nepochybně věděli všichni, kteří o něm vědět měli. Zanesený byl už v té době i na různých mapách. „No jo, výstavba bude kdoví kdy. To už tady nebudeme. A když bude hrozit její realizace dřív, budeme se bránit různými „zelenými“ předpisy a zákony, peticemi, hlukovými limity atd.,“ takto mi to před lety bylo zdůvodňováno.

A tak rodinné domy zde stojí a řešení neříjemné situace jsou různá. Nicméně otázkou také je, jak velké vrásky nám má případné nezrealizování MÚK (mimoúrovňové křižovatky) v Květnici skutečně dělat?

Počty aut

Záleží, jak se na věc budete dívat. Počet aut valících se od Kolína (a obráceně) a Újezdem jenom projíždějící je v místě napojení na obchvat u Úval zásadní. Tato masa aut však Újezdem nad Lesy již nepojede. V důsledku toho celkový počet aut

projíždějící Újezdem i bez MÚK Květnice značně klesne. Zůstane ovšem problém s tranzitní dopravou ve východní části Újezda. Kvůli trase mezi MUK u hřbitova a silnicí č. 101 (Jirny, Horoušany). Tím se naopak zvýší doprava v ulicích Zařičanská či Rohožnická. Tedy žádná sláva. Co s tím?

Neefektivní „boj“

Petice požadující realizaci MÚK v Květnici bohužel nemá potřebnou právní sílu a je toliko jakýmsi skupinovým vyjádřením nároku, či spíše marketinkově-volebním „bojem“, ale nic víc. Nikoho totiž petici nelze k něčemu zavázat ani přimět. Výstavba obchvatu navíc leží mimo rozhodovací pravomoc Újezda. A jak jsme se mimochodem nedávno mohli přesvědčit, mnohdy nemají význam ani podpisy za vyhlášení referenda, které je právně mnohem silnější než petice. Když si totiž podivný tvor zvaný politik postaví hlavu, palici byste mu do hlavy museli bušit, aby si vzpomněl, že jeho dočasný mandát je službou, nikoliv neomezenou mocí. Nicméně u referenda se alespoň můžeme soudit.

Řešení, zdá se, bude nutné hledat jinde.

Efektivní řešení

Tak tedy. Pokud MÚK v Květnici nebude (osobně ale myslím, že bude), řešení zbytkové tranzitní dopravy v Újezdě leží překvapivě mimo něj. Je jím výstavba východního obchvatu Úval, který spojí „náš“ obchvat se silnicí č. 101. K tomu je ovšem zapotřebí účinné kooperace Prahy a Středočeského kraje. A také jistota, že „náš“ obchvat nakonec skutečně realizován bude. Jisté pochybnosti totiž stále zůstávají.

EIA

Již v roce 2003 bylo výstavbě obchvatu I/12 uděleno souhlasné (zelené) stanovisko EIA (Vyhodnocení vlivu obchvatu na životní prostředí). Jenomže se stavět nezačalo, mezitím přišla novela příslušného zákona, stanovisko bylo zrušeno a stavba

byla vyřazena ze seznamu strategických staveb. Naštěstí v roce 2015 jej získala znovu. Opět se sice nestaví, ale zahájení výstavby je tentokrát naplánováno na rok 2021, ukončení o tři roky později. Celé to však má (krom jiných) jeden podstatný háček. Jsou jím, jak jinak, peníze.

Peníze pro obchvat

Výstavba obchvatu s největší pravděpodobností nebude financována z dotací EU. A jsme u jádra pudla. Státní fond dopravní infrastruktury letos pracuje v rozpočtu s necelou čtvrt miliardou nedotovaných korun a v příštím roce plánuje proinvestovat necelých 7 miliard korun. Ovšem na více jak třech desítkách silnic a dálnic! „Náš“ obchvat je však sám o sobě investicí v obdobné výši. K problému s MÚK v Květnici tak přibyl další otázník. Kde vzít pro Újezd nad Lesy (atd.) 7 miliard a nekrást?

Petr Duchek

ZMČ3/0033/15
ZMČ2/0016/14
ZMČ2/0020/14
ZMČ2/0023/14
ZMČ2/0025/14
ZMČ2/0027/14
ZMČ2/0029/14
ZMČ1/0002/14
ZMČ1/0008/14
ZMČ1/0012/14
ZMČ4/0049/11
ZMČ4/0053/11

ZMČ3/0034/15
ZMČ2/0019/14
ZMČ2/0021/14
ZMČ2/0024/14
ZMČ2/0026/14
ZMČ2/0028/14
ZMČ1/0001/14
ZMČ1/0007/14
ZMČ1/0010/14
ZMČ4/0048/11
ZMČ4/0052/11
ZMČ4/0054/11

ZMČ4/0055/11
ZMČ4/0057/11
ZMČ4/0059/11
ZMČ4/0062/11
ZMČ1/0002/10
ZMČ1/0004/10
ZMČ1/0006/10
ZMČ1/0008/10
ZMČ1/0011/10
ZMČ1/0014/10
ZMČ1/0015/10
ZMČ1/0016/10

ZMČ4/0056/11
ZMČ4/0058/11
ZMČ4/0061/11
ZMČ1/0001/10
ZMČ1/0003/10
ZMČ1/0005/10
ZMČ1/0007/10
ZMČ1/0009/10
ZMČ1/0013/10

Nyní by místo dohadování a často neplodného žvanění měla přijít veřejná diskuse, kde by zástupci úřadu vysvětlili důvody rozmístění značek, občané sdělili připomínky a s odborníky by mělo být zahájeno hledání nápravných opatření, aby bylo spokojeno co nejvíce obyvatel a nejméně jich bylo poškozeno. Bohužel před námi jsou prázdniny a dovolené. A pak se už jednoduše chopí volební programy. A to bude teprve mela.

Petr Duchek

22. vlčácká smečka na Vraní skále

V minulém čísle jsme vám přiblížili, co všechno zažila 22. Smečka vlčat ze skautského střediska „Douglasska“ v zimě. A protože se už pomalu blíží léto, které se určitě zeptá, co jsme dělali na jaře, pokusíme se o malé shrnutí.

Na březzen jsme měli naplánovaný náš první jarní výlet na Vraní skálu u Zdic. Jedná se o dvacetimetrový buližnickový skalní útvar uprostřed lesů asi 6 kilometrů od Zdic, z něhož je docela pěkný výhled na Český kras a Křivoklátsko. Jenže člověk plánuje a počasí ty plány mění. Takže zatímco předcházející dny byly už skoro jarní, těsně před výletem se ochladilo a do rána napadl pravý jarní sníh.

To možná odradilo i některé z nachystaných výletníků, a tak se nás na konečné autobusu na Rohožníku sešlo jen sedm statečných. Což o to, ve vlaku bylo teplo, ale ve Zdicích naopak ne. A protože jak jsem napsal výše skála je na kopci uprostřed lesů, čekal nás před tím ještě přibližovací výstup mezi poli otevřenou krajinou. Na to nejspíš čekal studený vítr, který se nás snažil od výstupu odradit.

Na druhou stranu všichni velmi rychle pochopili, k čemu je také dobrý vlčácký šátek, uvázali si ho kolem úst a krku. Tím se sedm statečných rázem změnilo v sedm

banditů, a to už i na vítr bylo moc, přestal silně vát a nechal nás pak lesem dojít k rozcestí na Vraní skálu. Nevím, jestli bude časem toto rozcestí, na kterém proběhlo historické hlasování o tom, jestli jít na Vraní skálu, nebo naopak zpátky na nádraží tak slavné jako místa, kde se rozhodovaly známé bitvy či šikovaly armády, ale to bych ponechal historii. Pokud by na rozcestí byla někdy pamětní deska, dočetli byste se na ní, že zásluhou nevybíravého lobbingu byla prosazena cesta zpět na nádraží, a já byl zoufale přehlasován.

Ale musím přiznat, že na zasněžené a značně kluzkou vyhlídku by bylo tenkrát riskantní lézt a možná by to také byl pro někoho poslední zážitek – tak to raději ne.

A tak se sedm statečných, teď spíše sedm promrzlých, vydalo podvečerními Zdicemi na nádraží. Ve vlaku všichni rozmrzli, a kdyby všechno doma hned nevyprávěli, jejich rodiče by na nich ani nepoznali, co všechno museli prožít a překonat.

Jan Jacek

Čertovské kabáty aneb Doktorská pohádka

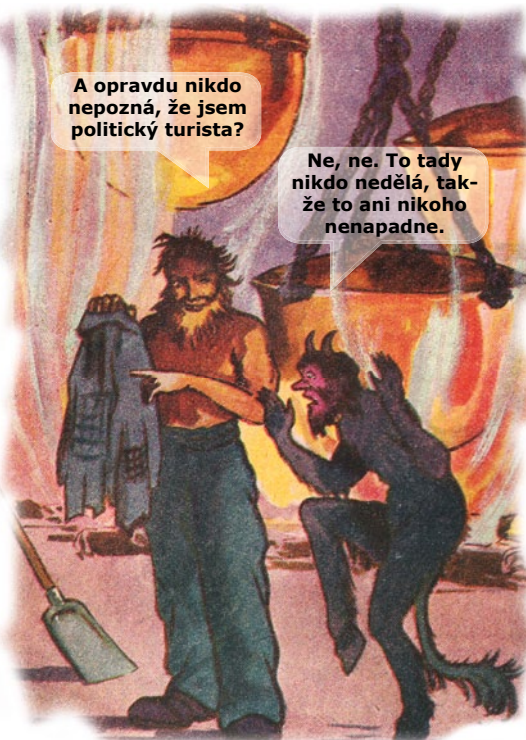
Následující povídání není pozvánkou na rockové Kabáty ani vzpomínkou na Jana Drdu a jeho „Dalskabáty, hříšná ves aneb Zapomenutý čert“. Je to spíše Doktorská pohádka, která nám ukáže, co všechno lze s pomocí čerta získat a jak také můžete dopadnout, když se rozhodnete nebýt slušným člověkem.

Čert v Újezdě řádl minimálně v letech 2014 – 2018 v okolí Újezdského rybníka. Jednou nebohému doktorovi na hrázi rybníka za zběsilého štěkotu psů na psím cvičišti, palby z pistolí policistů a fanatického křiku povelů slíbil veřejnou funkci, ticho na domácím lůžku jako v sanatoriu a nový kabát. A přestože je zima rok od roku teplejší, doktor se zaradoval. Řekl si: „Čert je mocný a za dobu svého rejdní toho v Újezdě nakradl určitě mnohem víc. U jednoho kabátu nezůstane. Duši mu proto u piva prodám.“

A tak se také stalo. Duše doktora zčernala a čert se začal činit. Původní kabát značky ODS doktor pověsil do šatníku a převlékl jej za jarní kabát značky NEZAŘAZENÝ. Následně se v novém poohlédl po svém slušném okolí, koho by tak využil pro dosažení svých cílů. Jeho duše začala myslet jako čert. Ten ale ve své lstivosti viděl, že doktor zas tak moc náročný není, ale přesto mu sehnal k převléknutí solidní kabát značky SVOBODNÍ. To mu bude stačit, pomyslí si čert.

Doktor byl ale přece jen poněkud nespokojený. Hlavně z toho, že převlékl jenom kabát a nic zásadního dál nedostal. A tak mu čert při vřavě radničního puče roku

2016 vyčaroval dvě souběžně placené funkce. Doktor byl spokojený a čert také, protože zase tak moc se na zhřešení duše doktora nenadřel.

Čas plynul a doktor se v kabátě zn. SVOBODNÍ přestal cítit dobře. Přece jen s černou duší být svobodný moc nejde. I otevřel šatník a převlékl se zpět do značky NEZAŘAZENÝ. V té ale nechťel chodit moc dlouho. Jenomže ač se čert snažil sebevíc, žádný obchodník s kabáty nechťel doktorovi prodat kabát. Všichni obchodníci totiž měli pejsky, kteří, když šel doktor kolem, cítili duši hříšnou a vždycky zběsile štěkali. A kdo má pejsky, ví, že na člověka bez hromady hříchů většinou neštěkají. A tak kabáty zavřeli do truhlic, navrch dali posvěcené kříže a dveře zamkli na sedm západů. A s tím si ani čert dlouho neporadil.

Až jednou, to když se čert při svém hledání skutečně nadřel, usmálo se na doktora přece jen šťestí a převlékl se do kabátu značky SOUKROMNÍCI.

A to byl také poslední a nejlepší kousek našeho čerta. „Z tohohle převléknutí budou mít všichni tak akorát z ostudy kabát,“ smál se čert, až se za břicho popadal.

Inu, paktovat se s čertem se nevyplácí. A kdo se s ním spojí, do pekla musí dojít.

Petr Duchek

Občané pozor, komunální volby se blíží

Než se nadějeme, nastane doba prázdnin a dovolených. A hned po jejich skončení a návratu zpět do svých domovů bude na naše občany podniknut frontální útok volebních uskupení, mnohdy odkud se vynořívších. Začne totiž volební kampaň před komunálními volbami. Občané budou mít své schránky zaplněné volebními programy, které se budou předhánět v tom, kdo pro Újezd udělá víc, pokud dostane jejich hlas.

Politiky volíme proto, aby nás zastupovali a řídili věci veřejné ku prospěchu většiny občanů. Ale politici jsou také jen lidé a nebudeme-li se zajímat o to, co vlastně dělají, a tím kontrolovat, jak plní své volební sliby, tak budou dělat jen to, co je výhodné pro ně. Sobectví je prostě lidská vlastnost, navzdory tomu, že by ji měl politik, zavazující se pracovat ve prospěch obce, potlačit.

Politika je službou

A tím se dostáváme k podstatě celé věci. Kdo v sobě neumí potlačit záporné lidské vlastnosti a nechce pochopit, že politik má sloužit občanům, neměl by být politikem, nebo by neměl být občanem zvolen. Pokud se jako občan nezájímám průběžně o činnost politika, jeho hlasování, okolnosti s tím spojené a praktické důsledky jeho působení na život občanů a hospodaření obce, pak si stěžím, mohu utvořit svůj vlastní názor. Důsledkem potom je, že volič je lehce ovlivnitelný volební kampaň a s tím souvisejícími nespelnitelnými volebními sliby, neboť ve volbách se o hlasy voličů ucházejí i tací, kteří v politice vidí ne poslání, ale získání různých benefitů pro sebe, ať už finančních, či naturálních. A že jich v Újezdě je. Stačí si vzpomenout na křížácké tažení radního Jeníčka proti

kynologické organizaci, pochybný koaliční nákup budovy Ideal Luxu a na to navazující plán na zrušení zdravotního střediska na Rohožníku, útok zastupitele Hartmana na otázku referenda, či činnost/nečinnost různých zastupitelů, kteří pod různými výhodami drží právě tyto „politiky“ u moci.

Zájem voličů

Protože zájem občanů o politické dění v naší městské části je většinou minimální, což vidíme na tom, kolik lidí se zúčastňuje jednání ZMČ, mají tito „politici podnikatelé“ a „dobrodruzi“, kteří svými populistickými sliby nalákali a ještě mnoho občanů nalákají, šanci být zvoleni. Speciálním případem pak jsou zástupci různých celostátních politických stran, kteří profitují z toho, že spousta občanů volí podle strany, aniž by se podívala, kdo v obci tu či onu stranu vlastně reprezentuje.

Štíři a hadi

A protože se komunální volby blíží velmi rychle, začíná se tak jako každé 4 roky objevovat více a více průvodní znak každých komunálních voleb. Různá uskupení a strany, o kterých nikdo téměř po celé volební období neměl ani tušení, že existují, nebo že vyvíjejí alespoň nějakou

minimální činnost ve prospěch občanů, slibují nemožné. Lidé, o kterých kdysi nikdo neslyšel, kteří nebyli nikde vidět, jejichž názory nikdo nezná, kteří neměli odvahu se ani zúčastnit jednání ZMČ a tam své myšlenky prezentovat, ani je sdělit v Újezdském zpravodaji, ani je zveřejnit na svých webových stránkách, opět začínají vylézat na světlo jako ti pověstní hadi a štíři. A 4 měsíce před volbami začínají šířit svá moudra, jak oni by to či ono dělali lépe, co vše je jejich srdcová záležitost, a staví se do role těch jediných ochránců i zachránců Újezda nad Lesy.

Varování

Dokud občané budou těmto náhle se vynořivším „apoštolům“ naslouchat bez toho, aniž by se podívali na jejich činnost za celé volební období, budou jejich volební hlasy a tím i jejich daně nadále zneužívány ve prospěch těchto jedinců. Jedinců, kteří právě jen těsně před volbami zjistí, že oni jsou ti povolání, kteří vyvedou Újezd ze současného marasmu, a že oni jsou ti jediní povolání vést obec ke světlým zítřkům. A to je pro zdravý rozvoj Újezda trochu málo.

Jiří Lameš

Klid za 6 miliónů a jiné příběhy

Ač jsem poctivým účastníkem zasedání zastupitelstva, červnové jednání jsem tentokrát až do konce nevydržel. Polovinu jednání jsem proto sledoval v klidu domova z internetového přenosu. Některé výstupy a přestřelky ale byly i na mě moc.

Pokud jsem dobře slyšel, tak značky s jednosměrkami přišly na 800 tis. Jenom nevím, zda to byla cena konečná...

Starostka své okolí napomínala, aby zachovalo důstojný průběh zastupitelstva, a přitom se sama nedůstojně navážela do zastupitele Pavla Roušara, že to je prostě Pavel, Pavel Roušar. Občane v sále zase podrážděně sdělila, že až bude v zastupitelstvu, může to všem ukázat. Vzpomínáte na náš článek o velkém prostranství a jeho využití před hlavní budovou ZŠ? Tak když byl zástupkyně SPRDUSu položen starostce dotaz, zda při revitalizaci plochy bude zachován i plot, odpověděla, že jeho odstranění nikdo nechce i z důvodu bezpečnosti. Na logickou reakci, že před prvním stupněm ale taky není, odpověděla starostka něco v tom smyslu, že tam prostě není a tady prostě je. A hotovo.

MČ také schválila odkup soukromého pozemku, který je součástí kynologického cvičiště. Sumička pěkná - 6,2 mil. O něco menší suma stačila v minulém volebním období na rekonstrukci ulice Novolhotská a ještě by zbylo na další. Také by byla vhodnou injekcí do rekonstrukce zdravotního střediska. V základní variantě

už by stačilo zajistit pouhé 3 mil. Ale co by radnice pro občany sídliště a okolí neudělala. Důležitější je, aby měl radní Jeníček klid na své zahrádce.

Asi namítnete, že tomu tak třeba není a bylo nutné uvést pozemek do souladu s územním plánem. Tak si ale pak musíte klást několik otázek.

Proč rada pověřila ještě před 1,5 rokem radního Jeníčka, aby řešil provozní řád cvičiště s kynology? Jak on sám tehdy uvedl na kulatém stole, pověřili jej tím uobčané. To pan radní nevěděl, že je zde nějaký nesoulad s územním plánem? Pokud ano, proč s tím nepřišel za kynology rovnou? Proč hráli s kynology tak nechutnou hru? Nebo spíš radním nešlo vše s výpovědí podle plánu, a tak hledali a hledali, až našli důvod? Považuji za neprozíravé vyhnat někoho, na kom by se dalo jméno „Újezd nad Lesy“ dobře prodávat. Ale to je za horizontem egoistického myšlení rady.

Investice do odkupu je možná v souladu se znaleckým posudkem, ale není v souladu s chováním řádného hospodáře. Sousední pozemek majitelka prodat nechce, další nemá dohledatelné vlastníky. Takže představa, že zde vznikne nějaké komplexní sportoviště, je několik let neuskutečnitelná. O vlastní realizaci se navíc mluvilo jako

o roku 2024. Snad proto starostka pravi-la, že projekt je dělán tzv. do šuplíku jako první vlaštovka. Akorát zapomněla dodat, že v tom šuplíku je nyní odloženo 6 mil., které ale mohly Újezdu posloužit jinde. Doufám, že okolní vlastníci „obcí“ pozemky někdy prodají, je bez jakéhokoli předjednání hazardem, nikoliv investováním do budoucnosti.

Překvapivé i bylo, že materiály k jednání zastupitelstva nebyly úmyslně zpřístupněny veřejnosti. Důvod? Prý GDPR (ještě že ho máme). To bude asi nyní taková mantra, když bude třeba projednat a schválit něco s možným odporem občanů, nějaká „malá domů“ členovi rady apod. Jak nápadně podobné kauze Ideal Lux.

A na závěr perlička. Když rada požadovala po zastupitelstvu uvolnit částku 4 mil., které by použila dle svého uvážení bez schvalování zastupitelstvem, nebyla starostka schopna na položené dotazy sdělit ani jedinou věc, na co by měla být tato částka použita. Inu, je zřejmé, že to není ve skutečně ona kdo řídí tuto městskou část. A ať ji po volbách nahradí kdokoliv, bude to jen dobře.

Jiří Lameš

Achillovy paty evoluce a R. V. Damadian

Asi si řeknete, co má společného arménsko-americký lékař, matematik a vynálezce Raymond Vahan Damadian s přelomovým projektem CMI Achillovy paty evoluce. Ten má v knižní podobě a na DVD poukázat na zásadní slabiny evoluční teorie. Práce na české verzi projektu v těchto dnech finišují, objev R. V. Damadiana nám už roky slouží. Ale nejdříve pár slov k projektu CMI.

Jeho záběr je vskutku široký. Najdete v něm témata z genetiky, přirozeného výběru, fosilních záznamů, původu života, geologie, radiometrického datování, kosmologie a etiky.

Poukazuje například na to, že přirozený výběr ve skutečnosti nemůže vytvořit nic nového. Může fungovat pouze na tom, co již existuje a může pouze odstranit to, co již existuje.

Upozorňuje na to, že všude kolem nás pozorujeme rozpad a zánik dobře organizovaných struktur. Jinými slovy - dochází k neustálému zhoršování dobrých informací.

Jako příklad uvádí radiometrické datování rozpadu uhlíku ^{14}C . Pokud by z něho byla celá Země, rozpadla by se asi za milion let a nedala by se nijak detekovat. Přesto uhlík ^{14}C nacházíme v předmětech, o kterých evolucionisté tvrdí, že jsou i miliardy let staré, včetně diamantů.

Pokládá základní otázku, která je stále nezodpovězena. Jak vznikl život? Nikdo totiž dodnes neví, jak se směs neživých chemikálií spontánně zorganizovala v první živou buňku. Stále se proto zdá věrohodnější, že vznik života je vázán na nějaký inteligentní plán, nebo minimálně na inteligentní počáteční impuls, než na náhodu. Je i s podivem, že paleontologie stále nepřináší jemně odstupňované miliony přechodových forem života v evolučním rodokmenu. Jako by všechno živé tu bylo naráz.

Projekt Achillovy paty evoluce proto bude určitě hodně diskutovaný. A hodně diskutované bylo i neudělení Nobelovy ceny Raymondovi Vahanovi Damadianovi.

Jméno vám asi nic neříká, ale řekne-li se magnetická rezonance, už budete vědět. Když v roce 1971 Dr. Damadian ve své průlomové práci v časopisu Science popsal, že rezonance může být použita k rozlišení zdravé tkáně od nemocné rakovinou a v roce 1972 navrhl nukleární magnetickou rezonanci jako zobrazovací metodu, ještě netušil, že později tuto metodu rozvine P. Ch. Lauterbur a P. Mansfield ji za čtyři roky poprvé použije k vyšetření člověka.

Od té chvíle se začala v lékařství používat magnetická rezonance. Posledně dva jmenovaní byli za tento přínos fyziologii a medicíně v roce 2003 oceněni Nobelovou cenou. Na R. V. Damadiana se však „zapomnělo“, přestože právě on stál u zrodu tohoto významného objevu. Důvod?

Zápisy z jednání komise pro udělování cen jsou bohužel po dobu 50 let nepřístupné. Přesto neoceňování vyvolalo v odborném světě vzrušené debaty. Dr. Eugene Feigelson, děkan lékařské fakulty státní univerzity v New Yorku, kde k průkopnické práci Dr. Damadiana došlo, to tehdy okomentoval slovy: „Jsme velmi zklamaní, dokonce i našťvaní ... celá magnetická rezonance spočívá na základech práce, kterou zde odvedl Dr. Damadian.“ Za hlavní překáž-

ku byl mnohými označován Damadianův otevřený kreacionismus, který komisi vadil. Patří totiž k těm vědcům, kteří měli blízko k projektům, jako je například ten současný - Achillovy paty evoluce. Spojení mezi vyloučením udělení ceny a kreacionismem naznačil i New

York Times. Dokonce i zarytý antikreacionista profesor Michael Ruse z Kanady velmi opatrně napsal, že motivem pro zamítnutí ceny pro Damadiana byl jeho otevřený kreacionismus, jeho křesťanská víra ve stvoření Adama a Evy, celosvětovou Potopu a vše ostatní. Což v očích komise pro udělení Nobelovy ceny je dost špatné jen tím, že takoví lidé vůbec existují, natož aby jim byla přidávána prestiž a podium, ze kterého by mohli kázat. A ač je tvrdý odpůrce biblického stvoření, uvedl, že: „Při pomýšlení, že Raymondovi Damadianovi bylo upřeno jeho zasloužené ocenění jen kvůli jeho náboženskému přesvědčení, mi běhá mráz po zádech.“ A vtipně dodal, že podle takových měřítek komise pro udělení Nobelovy ceny by komise musela odmítnout také Isaaca Newtona.

Co napsat závěrem. R. V. Damadianovi je dnes 82 let a jeho práce pomohla zachránit spoustu lidských životů. Jeho první fungující prototyp skeneru je trvale vystaven v síni lékařských věd Smithsonova institutu. Podal první patent pro magnetickou rezonanci a v roce 1988 jej ocenil americký prezident Ronald Reagan „Národní medailí za technologii a inovace“.

Avšak pošetilost mocných, kteří se dočasně dostanou i jen ke zlomku moci a mohou změnit historickou pravdu k obrazu svému, připomíná pyšnou hru na Boha. I kdyby jim objev opozičníka zachránil život, touha stát se falešnými kronikáři převládá. Bude ještě dlou-

ho trvat, než se svět změní a bude svobodný i otevřený. Pokud je toho v zá-pase za osvobození ducha ovšem člověk vůbec schopný. A to platí jak v dalekém světě, tak i v Újezdě nad Lesy.

Petr Duchek ad.

Zázraky se dějí

A někdy docela blízko nás. Některé jsou však tak běžné a vysvětlitelné, že nebývají nikdy za zázraky či dokonce zjevení považovány. Zjevení je druh zázraku, při kterém se jedná o skutečnou boží milost, kdy Bůh sám ze své vůle se nechává poznat. Je to zázrak tzv. hrubého zrna. Nejde přehlédnout ani vysvětlit jen tak náhodou.

Jednoho dne roku 2007 šel klánovický občan Vladimír Štuller svou oblíbenou trasou lesem kolem Nových dvorů, nedaleko nové zrekonstruované hájenky s ovci a jeleny. Najednou ve své myslí pocítil impuls, aby se podíval doleva. Tam uprostřed nadpřirozeně krásné přírody se tyčil nový stříbrný kříž. Pan Vladimír

si zprvu neuvědomoval, na co koukal. Kdo zažil něco hodně překvapivého, tak ví, že to mozek zprvu nebere. A tak i on po chvíli odchází směrem k domovu. Během večera však intenzita vzpomínek na kříž houstla a stávala se naléhavější. Druhého dne brzy ráno se proto vrátil na místo, aby kříž našel a přišel věci

Článek, který nesměl vyjít II.

Jak píší v jiném článku (viz Občané pozor ...), komunální volby se blíží, a proto je zapotřebí opozici začít pořádně „dusit“. Tohoto úkolu se mimo neustálých výpadů pí Čechové, potažmo Rady MČ Praha 21 vůči nám, úspěšně zhostil i šéfredaktor ÚZ Hruška, který se zřejmě proto, aby se zalíbil svým chlebedárcům, rozhodl cenzurovat mé příspěvky a vymýšlet si nesmyslné důvody, proč je nelze otisknout.

Po neotištění mého příspěvku v březnovém ÚZ (viz Magazín Oko č. 13) se p. Hruška rozhodl, že mi neotiskne příspěvek v červnovém ÚZ. Jako důvod neotištění jsem tentokrát obdržel od p. Hrušky mail tohoto znění:

Vážený pane Lameši, váš příspěvek jsem si právě přečetl. Asi jste se ve spolku OKO nějak špatně domluvil. Téměř identický příspěvek napsal do minulého čísla ÚZ pan Veselý, taktéž v chystaném červnovém čísle referuje pan Veselý o akci Sebevědomý senior.

Že to je lež jako věž a Honza Veselý

referuje o pořádání Cyklistického happeningu, přičemž jednou větou se zmiňuje, že pořádáme také Sebevědomého seniora, panu Hruškovi zjevně nevědí. On má úkol cenzurovat naše články a ten poslušně plní.

Jako perličku už jen dodávám, že Rada MČ po otištění příspěvku o Cyklistickém happeningu zakázala jeho konání v rámci Týdne zdraví, třebaže nám byla dříve tato akce potvrzena. A jako za komunistické éry, telefonicky. Co také čekat od lidí, kteří v radě momentálně jsou.

Inkrimovaný článek, který p. Hruška (zřejmě na základě jiného telefonického příkazu) opět odmítl publikovat v ÚZ, otiskujeme v plné verzi pod tímto článkem a čtenář si sám může udělat obraz, zda je článek „téměř identický“ s článkem Honzy Veselého otištěným v ÚZ a co vlastně na tom článku p. Hruškovi vlastně vadí.

Komunální boj se blíží a unfair zákroky od současných mocipánů se budou stupňovat. Doufejme, že jen do konání voleb.

2. ročník akce „Sebevědomý senior“

Na konci května zahájil a po prázdninách skončil 2. ročník úspěšného kurzu „Sebevědomý senior“, pořádaný Spolkem OKO. A to přesto, že spolek neobdržel od Rady MČ P21 na tuto akci opět žádný grant. Tentokrát dokonce i bez jakéhokoliv bližšího vysvětlení. Naštěstí ale na pražském magistrátu sedí rozumnější lidé, kteří tuto akci finančně podpořili. Zřejmě lépe chápou, že provádět osvětu pomocí kurzů pro seniory je činnost apolitická, která přispívá k rozvoji naší obce.

Kurz organizačně zajišťuje Honza Veselý a opět je rozdělen na teoretickou i praktickou část. Zaměřen je jak na praktický nácvik sebeobrany seniorů při zhodnocení jejich individuálních fyzických schopností, tak i např. na to, jak se bránit proti neodbytným obchodníkům a podvodníkům, kteří se pod různými záminkami snaží vloudit do bytů a domů. Pohybovou část opět zajišťuje újezdská legenda pan František Kolman, který seniorům názorně předvede, jak se může i méně pohyblivý a starší člověk

při minimální znalosti základních chvatů ubránit případnému ataku.

Bude se tedy jednat o akci, která bude pro naše starší spoluobčany přínosná a je jen škoda, že vedení naší radnice toto nechápe a nedokázalo se v grantové politice posunout ani o píď od sveřepého odmítání jakékoliv naší činnosti. Ani tento negativní postoj ale nemůže nic změnit na tom, že Spolek OKO bude i nadále tyto akce pro újezdské občany pořádat.

Jiří Lameš

A cenzura pokračuje

Kvůli uvedeným cenzorským potížím lze přidat mnoho dalších, které se v poslední době směrem k nám zintenzivňují. Hysterie z toho, že bychom byli ve volbách úspěšnější než lidé ve vedení radnice, začíná jejich chování měnit v pudové zoufalství. Tlačí na pilu, kope všude kolem sebe. Čas neúprosně kvapí. Ještě je třeba tuhle něco proinvestovat, támhle něco dotáhnout, tady podepsat. A k tomu je třeba u čtenářů zpravodaje zkrešlit náš obraz. Třeba cenzurou.

Ad1) Kalendárium

Pořádání kurzů „Sebevědomý senior“ má určitý řád. Probíhá v předem určených dnech a časech. Když jsme žádali, aby v kalendáriu bylo

upozornění na konkrétní den, kdy kurz probíhá, narazili jsme. Prý to stačí oznámit jednou. Na začátku.

To je asi taková hloupost, jako kdybyste chtěli jít v prosinci do kina na Pelíšky a v informační kanceláři by vám řekli, že o dnech a časech, kdy budou promítány, se psalo v programech pražských kin v listopadu, a proto se o nich v prosincovém programu nic nepíše.

Asi cítíte, že to je nenormální odpověď, a přesto se v záložce červnového zpravodaje ve sloupci kalendária vůbec nedočtete, že kurz probíhá.

Ad2) Otevřený dopis

Mnozí z vás určitě zaregistrovali, že jsem vyžadoval „Otevřeným dopisem“ několik lidí na radnici

k zodpovězení 3 otázek, týkajících se údajného zájmu lékařů, přestěhovat se na polikliniku Blatov. Kdo má chuť, může si porovnat text dopisu otištěný ve zpravodaji například s textem na webu Patriotů.

Pan šéfredaktor Hruška ve své neskrývané laskavosti bez jakéhokoliv upozornění dopis ve zpravodaji prostě a jednoduše vykuchal a zkrátil. A to přesto, že jde vlastně o úřední dopis.

Vzhledem k tomu, že pan šéfredaktor se takto obdobně činí téměř každý měsíc, vyvstává otázka, zda to vše nejsou již naschvály hraničící s útokem proti lidskosti, zaměřené proti jedné skupině obyvatel.

Petr Duchek

na kloub. Kříž byl však pryč. Každý následující den byla jeho procházka motivována snahou najít kříž a svůj ztracený klid. Jen tak pro sebe umísťuje na místě zjevení alespoň jednoduchý kříž sbitý ze dvou prkýnek. To je začátek poutního místa, které našlo i své označení na mapě. Není zničeno nějakým vandalem, naopak je přichozími zkrášlováno, aniž by někdo s místem měl jasný plán či vizi. Počet lidí, kteří kolem chodí jen tak pro sebe navázat spojení s nemateriálním světem, narůstá.

<- Pan Vladimír je velmi skromný a nerad by se nechal vyfotografovat u kříže, neboť jak říká: „Já v tom příběhu nejsem důležitý“.

Pan Vladimír o této události už píše třetí knížku, ve které se věnuje popisu života kolem kříže a dalších malých zázraků. Mezi čtenáři jeho knih byli i naši poslední dva kardinálové Vlk a Duka.

Co se odehrává ve vědomí člověka, který se stal středobodem podobné události, se dá přirovnat k životní krizi. Jeden den je váš život normální, zasetý v uspokojivých kolejkách materiální existence, a druhý den jste již na cestě k Bohu. Ta je zprvu plná pochybností o sobě samém. Jak říká pan Vladimír: „Nevěděl jsem, zda stále mohu věřit sobě samému. Je to doba, v níž protagonista bojuje se závažností toho, co prožil.“ V době, kdy to vše

prožíval, to bylo velmi skutečné. Nebyl to však jenom sen?

Pak se však prostřednictvím nějakého třeba i zanedbatelného detailu skutečnost prožitého potvrdí. Pan Vladimír si uvědomil, že místo, na které se dostal, nebylo jen preludem, a že poklad, který si odsud odnesl, je skutečný. Pokladem je jeho nová víra, přesvědčení, že to vše mělo význam, který předává dál všem příchozím.

No uznejte, zkuste si sami jen tak vytvořit poutní místo.

Lucie Nielsen

